THE 40th ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF THE INDEPENDENT BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC

1918 — 1958

40-я УГОДКІ АБВЕШЧАНЬНЯ НЕЗАЛЕЖНАЙ БЕЛАРУСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ

Published by Whiteruthenian (Byelorussian) Congress Committee of America
New York 1958 U. S. A.

Table of Contents

INTRODUCTION

In present international relations the most important event is the universal expansion of Soviet Russia. It frankly aims to conquer of all free countries. The present dictator of Soviet Russia, N. Khrushchev, has declared shamelessly to the democratic countries: "We will bury you!"

However, the rulers of Soviet Russia are attempting to mislead public opinion in the free world by covering up their aggression with diplomatic phraseology.

Byelorussia presents an example of real Soviet Russian policy applied toward the conquered nations. The essence of this policy is the destruction of independent Byelorussian Democratic Republic, the mass terror and oppression of the Byelorussian people, the colonial exploitation, the forcible russification and sovietization of country.

Byelorussia emerged from the 10th century with its own form of statehood, and there were existing Byelorussian principalities of Polazk, Smalensk, Turau, and others. From the 14th to 18th century the Lithuanian-Ruthenian Grand Duchy constitued a statehood of the Byelorussian people. This Duchy consisted of the territories of Byelorussia, Samagitia and part of Ukraine. However, the Duchy had a dominating national Byelorussian character. After conquest by Russia at the end of the 18th century, Byelorussia lost its statehood completely.

Cultural rebirth of the Byelorussian people at the end of 19th century caused their political renaissance and finally — the restoration of independence. Proclamation of the independent Byelorussian Democratic Republic on March 25, 1918 is a crucial event in modern Byelorussian history. From this time there has been permanent struggle of the Byelorussian people against their aggressors and occupants for independence.

Neither the Byelorussian Soviet Socialist Republic, a fictitious creation of Moscow, nor suggestions by foreigners for federation, confederation, intermari or unpredetermination of future can change the attitude of the Byelorussian people for realization of their Act of Independence.

The Byelorussian liberation problem at this time finds understanding among the political leaders of the United States, Canada, and other countries. The national representations of other nations enslaved by Soviet Russia show a friendly attitude toward the Byelorussian national cause. The Byelorussians living in various free countries are determined to force liberation and independence of their homeland.

The best illustration of this represents the statements, published in this booklet. These consist of proclamations, greetings, addresses, letters and other documents commemorating the 40th anniversary of the proclamation of an independent Byelorussian Democratic Republic. These documents were drafted by outstanding personalities of American and Canadian life as well as of other countries.

It is hoped, that in the future struggle of the Byelorussian people for liberation, they will meet with the full understanding and support of America and other the free countries.

ACT OF INDEPENDENCE OF THE BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC OF MARCH 25, 1918

(THE THIRD CONSTITUTIONAL ACT)

ТРЭЦЯЯ УСТАЎНАЯ ГРАМАТА

Год таму назад народы Беларусі, разам з народамі Расеі, скінулі ярмо расейскага царызму, якое найцяжэй з усіх прыдушыла Беларусь; ня пытаючыся народаў, ён кінуў наш край у пажар вайны, якая дашчэнту зруйнавала гарады і вёскі беларускія. Цяпер мы, Рада Беларускай Народнай Рэспублікі, скідаем з роднага краю апошняе ярмо дзяржаўнай залежнасьці, якое было накінутае расейскім царызмам на наш вольны і незалежны край.

Ад гэтага часу Беларуская Народная Рэспубліка абвяшчаецца незалежнай і вольнай дзяржавай. Самі народы Беларусі, у асобе свайго ўстаноўчага сойму, пастановяць аб будучых дзяржаўных сувязях Беларусі.

На падставе гэтага траціць сілу ўсе старыя дзяржаўныя сувязі, якія далі магчымасьць чужому ўраду падпісаць і за Беларусь Трактат у Берасьці, што забівае на сьмерць беларускі народ, дзелячы зямлю яго на часткі. На падставе гэтага Урад Беларускае Народнае Рэспублікі мае ўвайсьці ў зносіны з зацікаўленымі старанамі, запрапанаваўшы ім перагледзіць тую частку Берасьцейскага Трактату, якая датычыць Беларусі і падпісаць мірную умову з усімі ваяваўшымі дзяржавамі.

Беларуская Народная Рэспубліка павінна абняць усе землі, дзе жыве і мае лічбовую перавагу беларускі народ, а ўласьне: Магілеўшчыну, беларускія часьці Меншчыны, Гарадзеншчыны, Віленшчыну, Смаленшчыну, Чарнігаўшчыну і сумежныя часткі суседніх губэрняў, заселеных беларусамі.

Беларуская Народная Рэспубліка пацьвярджае ўсе тыя правы і вольнасьці грамадзян і народаў Беларусі, якія абвешчаныя Устаўнай Граматай ад 9-га сакавіка 1918 году.

Абвяшчаючы аб Незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі, Рада яе ускладае свае надзеі на тое, што ўсе любячыя волю народы памогуць беларускаму народу ў поўнай меры зьдзейсьніць яго палітычна-дзяржаўныя ідэалы.

25 сакавіка 1918 году, Менск.

Рада Беларускай Народнай Рэспублікі

WHITERUTHENIAN (BYELORUSSIAN) CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

250 East 4th Street, New York 9, N.Y.

March 25, 1958

VERY HONORABLE DAG HAMMARSKJOLD
Secretary General of the United Nations
United Nations, New York City, N.Y., USA

Dear Sir:

We are enclosing herewith for your kind attention an information concerning the 40th anniversary of proclamation of the independence of Byelorussian Democratic Republic.

Very respectfully yours,

John Kosiak
President

(Enclosed Information)

March 25th, 1958

THE 40th ANNIVERSARY OF BYELORUSSIAN INDEPENDENCE DAY

Last fall communist Russia was boisterously celebrating the 40th anniversary of communistic rule in U.S.S.R. as well as in the Byelorussian S.S.R. The Byelorussian people are enslaved and oppressed in B.S.S.R. and have no opportunity to express their opinion and wishes in the concerned matter. Only the Byelorussians living in America and other free countries can freely reflect the real evaluation of communistic rule in Byelorussia as well as the desires of the Byelorussian nation.

All history of Soviet Russia during its forty years of existence, is the history of conquests of non-Russian nations, armed pacifications, national oppression, economic exploitation, russification and sovietization.

At the end of the First World War in 1917, the First All-Byelorussian Congress convened in the capital of Byelorussia in Miensk. But this national constituent was attacked and dispersed by the armed forces of Soviet Russia.

However, later, on March 25th 1918 the Council of Byelorussian Democratic Republic proclaimed the independence of the Byelorussian state. The aggressive neighbours, Soviet Russia and Poland attacked and conquered Byelorussia, dividing its territory among themselves.

At the end of the Second World War the Second All-Byelorussian Congress convened in 1944 in Miensk. This Congress annuled all treaties of the occupational governments concerning Byelorussia and approved proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic. But again Byelorussia was conquered by the army of Soviet Russia.

The government of Soviet Russia forcibly imposed on the Byelorussian people in 1919 a fallacious form of statehood, Byelorussian Soviet Socialist Republic, which has no sovereign functions and exists on paper only for propaganda purposes. All the ministries of B.S.S.R. act only as the local administrative offices of Moscow, and the Byelorussian people have no national influence on their affairs. The representative of the B.S.S.R. in the United Nations represents the Moscow government and not the people of Byelorussia.

The territory of Byelorussia at present is divided by Moscow approximately as follows: two thirds of Byelorussian territory in the Byelorussian Soviet Socialist Republic; less than one third of Byelorussian ethnographic territory is annexed to the Russian S.F.S.R.; some parts of Byelorussian territory are annexed to the Soviet Republics of Latvia, Lithuania and Poland.

The Soviet Russian government is exterminating ruthlessly all the national independent Byelorussian elements together with the most advanced national part of the Byelorussian people. Instead there is planted russification and sovietization. A ruling olygarchy sent in consists of Russians and other non-Byelorussians.

The people of Byelorussia suffer the greatest loss with respect to religion since their entire religious life, church organizations and institutions were completely destroyed in 1937. The fact that the communists are temporarily relaxing their curbs on religion is only for the purpose of misleading opinion abroad.

The Byelorussian people are living in conditions of hard slavery. They are deprived of all democratic rights and freedoms and put in conditions of permanent and limitless terror. Shootings, hangings, inprisonments, deportations in the concentration camps for work in the wilderness of Kazakstan and arctic regions of Siberia were used by Soviet Russian government for annihilation hundreds of thousands of the best Byelorussian intelligentsia, and over three million farmers and workers.

The communists introduced in Byelorussia a new social structure and created a new privileged class of communistic olygarchy, generally consisting of non-Byelorussians. This class is a stranger to and hostile toward Byelorussian people. It is both egoistic and exploitating, and most terroristic of all known in human history. Byelorussian peasants, workers and low ranging intelligentsia are completely enslaved and oppressed without any possibility of self-defense.

From the economical point of view Byelorussia today is a typical colony of Soviet Russian empire. It is exploited for the benefit of Russia without any control by the natives. The Byelorussian people are suffering a double exploitation: external exploitation of country, and internal exploitation by a foreign ruling class, sent in mass for securing a complete domination by Russia.

The Byelorussian people are living under communistic rule in conditions of primitiveness and misery along with permanent undernourishment passing into hunger. Only areas destined for visits by foreign tourists are kept in the presentable state necessary for propaganda reasons.

The Byelorussian people have never been in sympathy with the aims of Soviet Russia and have been struggling for liberation during all the 40 years of Soviet rule. Military units of the Byelorussian Democratic Republic; regiments of Sluzk's uprising; rebellions in Vieliz, Rahachou, Homiel, Rechyza and Babruysk; total resistance of farmers forced into kol-hoz; armed Byelorussian Self-Defense; the army of Byelorussian National Guard; grenadier storm-brigade "Byelorussia"; and detachments of Byelorussian partizans, — all mark the fight for liberation of the Byelorussian people.

The Byelorussian people in the homeland as well as the Byelorussian emigres, and American citizens of Byelorussian descent, have common desires. They want to see Byelorussia free and independent, liberated from the horrors exerted by communistic Russia.

Today, the fight has changed its form. But at the first favorable possibility the Byelorussian people with arms in their hands again will fight against their oppressors for an independent national Byelorussian state.

March 25th, 1958 is being celebrated by the Byelorussians in all the free countries as the 40th anniversary of Byelorussian Independence Day. This Independence Day of Byelorussia is a symbol of liberation from present slavery of communistic Russia.

(This information was sent also to Representatives in the United Nations of the following countries:

Afganistan, Argentina, Australia, Austria, Belgium, Bolivia, Brazil, Burma, Cambodia, Canada, Ceylon, Chile, China, Colombia, Costa Rica, Cuba, Denmark, Dominican Republic, Equador, Egypt, El Salvador, Ethiopia, Finland, France, Greece, Guatemala, Haiti, Honduras, Iceland, India, Indonesia, Iran, Iraq, Ireland, Israel, Italy, Jordan, Laos, Lebanon, Liberia, Libya, Luxembourg, Mexico, Morocco, Nepal, Netherlands, New Zealand, Nicaragua, Norway, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Philippines, Portugal, Saudi Arabia, Spain, Sudan, Sweden, Syria, Thailand, Tunisia, Turkey, Union of South Africa, United Kingdom, United States, Uruguay, Venezuela, Yemen).

UNITED NATIONS — NATIONS UNIES
NEW YORK

File No.: PSCA 264/062 (PI) — 10 April 1958

Dear Sir,

I am directed to acknowledge the receipt of your letter dated 25 March 1958, addressed to the Secretary-General of the United Nations, together

with the information concerning the situation in Byelorussia.

Sincerely yours,

(Signature Illegible)
Chief of Section
Department of Political and Security Council Affairs

Mr. John Kosiak
250 East 4th Street
New York 9, N.Y.

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Dear Mr. Kosiak: March 21, 1958

This will acknowledge your letter of March seventh, addressed to the President.

Governor Adams has already sent greetings, on behalf of the President, for the Byelorussian commemorative rally to be held in New York on March thrirtieth. A copy of his letter is enclosed.

With best wishes for a most successful convocation,

Sincerely,
(Signed) **Frederic Fox**
Special Assistant in the White House

Mr. John Kosiak, President
Whiteruthenian (Byelorussian)
Congress Committee of America
Enclosure

THE WHITE HOUSE
Washington

COPY
The Assistant to the President
....

March 15, 1958

The enterprising spirit and many skills of our citizens of Byelorussian origin have made a substantial contribution to the greatness of our country.

Although your celebration this year is being held in a period of peace, it is necessary to be ever on guard to the dangers that threaten the peace in today's anxious world. In the effort to keep our country strong and prepared, we know our citizens of Byelorussian origin are doing their characteristically loyal share.

Sincerely,
(s)
Sherman Adams

PROCLAMATION
STATE OF NEW YORK
Executive Chamber

Just forty years ago,— on March 25, 1918 — the people of Byelorussia (Whiteruthenia) proclaimed their land a free and independent republic.

It was a day of great rejoicing. But Byelorussia's democratic freedom did not last long, for communist agents directed from the Kremlin soon seized control. This did not, and never will, destroy the love of liberty that still burns bright in the hearts of the Whiteruthenian people, inspiring them to a relentless fight against the godless and tyrannous rule of communist despots.

It is fitting that on this anniversary all of us should join with our fellow-Americans of Whiteruthenian descent in observing the anniversary of their nation's independence, and in honoring the brave people of their homeland who are heroically struggling to enjoy once more their God-given rights to individual liberty, freedom of worship, and national independence.

NOW, THEREFORE, I, Averell Harriman, Governor of the State of New York, do hereby proclaim March 25, 1958, as

BYELORUSSIAN INDEPENDENCE DAY

in the State of New York, and call upon our people to join in every appropriate observance of the occasion.

GIVEN under my hand and the Privy Seal of the State at the Capitol in the City of Albany this nineteenth day of March in the year of our Lord one thousand nine hundred and fifty-eight.

(L. S.)

By the Governor:
(Signed) **Jonathan B. Bingham**
Secretary to the Governor

(Signed) **Averell Harriman**

FROM: Office of the Governor RELEASE: March 21, 1958

PROCLAMATION

WHEREAS, on the 25th day of March, 1918, Byelorussia was proclaimed by its democratically elected National Assembly as a free and independent republic; and

WHEREAS, despite the fact that this republic fell under the conquest by force of arms of the Russian imperialistic Communists, the resistance of the Byelorussian people to this foreign communist totalitarian regime never ceased and millions of Byelorussian patriots are still hoping to regain national independence and democracy for their homeland; and

WHEREAS, the resistance of the Byelorussian people to Soviet-Russian rule and to the godless communist system is an inspiration to lovers of freedom and democracy everywhere and a constant source of embarrassment to their oppressors, and deserves the sympathy and moral and material support of the entire free world; and

WHEREAS, thousands of American citizens of Byelorussian birth or ancestry, now residing in New Jersey, are commemorating the 40th anniversary of the proclamation of the independence of the Byelorussian National Republic;

NOW, THEREFORE, I, ROBERT B. MEYNER, Governor of the State of New Jersey, do hereby proclaim

TUESDAY, MARCH 25, 1958
AS
BYELORUSSIAN DAY

in the State of New Jersey, and request the appropriate observance of the occasion.

(SEAL)

GIVEN, under my hand and the Great Seal of the State of New Jersey, this twenty-first day of March in the year of Our Lord one thousand nine hundred and fifty-eight, and in the Independence of the United States the one hundred and eighty-second.

By the Governor:
(s) **Edward J. Patten**
Secretary of State

(s) **Robert B. Meyner**
Governor

STATE OF OHIO
OFFICE OF THE GOVERNOR
Columbus 15.

C. William O'Neill
Governor

PROCLAMATION
BYELORUSSIAN DAY

March 30, 1958

WHEREAS, on March 30, 1958, native Byelorussians, living in the State of Ohio, will celebrate the 40th Anniversary of the proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic in 1918; and

WHEREAS, it is the sincere desire of all Americans of Byelorussian descent that this observance will revive and demonstrate the hope for freedom and political independence which the Byelorussian people still cherish in their occupied homeland; and

WHEREAS, it is universally recognized that the resistance of the brave and patriotic Byelorussian people to totalitarianism has never waned and the success of that struggle is important to the efforts of peace loving peoples everywhere;

NOW THEREFORE, I, C. William O'Neill, Governor of the State of Ohio, do hereby proclaim Sunday, March 30, 1958, as BYELORUSSIAN DAY in Ohio and do urge their kinsmen in the free world and all Ohio citizens to extend recognition to this proud nation and to pray for freedom from oppression everywhere.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto subscribed my name and caused the Great Seal of the State of Ohio to be affixed at Columbus this 19th day of March, in the Year

of Our Lord One Thousand Nine Hundred and Fifty-eight.

C. William O'Neill
Governor

STATEMENTS AND LETTERS
BY MEMBERS OF THE SENATE OF THE UNITED STATES OF AMERICA COMMEMORATING THE FORTIETH ANNIVERSARY OF THE INDEPENDENCE OF THE BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC

HON. HUBERT H. HUMPHREY OF MINNESOTA

March 25, 1958

Mr. HUMPHREY. Mr. President, today, March 25, 1958, marks the 40th anniversary of the Declaration of Independence of the Byelorussian Democratic Republic. When the Rada of the Byelorussian Democratic Republic proclaimed their land a free and independent state they recognized that this act of courage and daring was fated to invoke punitive and retaliatory action by the Soviets.

In 1921, just 3 years after these brave people established their new nation, the Soviets seized control, and, by the Pact of Riga, in 1921, divided the territory of the Byelorussian Democratic Republic between Poland and Russia. Even under this tyranny, the Byelorussian people have continued their fight for freedom in all possible ways in Poland and in the B.S.S.R., and the leaders in exile continue to be active. In spite of the fact that Moscow has employed every means of oppression, it is evident that the Soviets have not succeeded in eradicating the desires of these valiant people for freedom. We are confident that they never will.

HON. FRANK J. LAUSCHE OF OHIO

March 25, 1958

Mr. LAUSCHE. Mr. President, March 25 is being observed as the 40th anniversary of National Independence Day by the Byelorussian peoples.

At the present time, these people are enslaved by their Communist masters and will have little opportunity to express their national love of liberty and freedom.

It is not to be forgotten by the free Western nations that at the end of World War I, the first Byelorussian Congress was convened at their national capital, Miensk, and that the armed forces of Communist Russia attacked and dispersed this free national assembly. On March 25, 1918, however, the Council of the Byelorussian Democratic Republic again proclaimed the independence of the Byelorussian State and, in act of aggression, Soviet Russia attacked and conquered Byelorussia. Once again, in 1944, the all-Byelorussian Congress convened in Miensk and annuled the treaties of the occupational government, but again, Byelorussia was conquered by the army of Soviet Russia.

Today, the Byelorussian Soviet Socialist State has no sovereign functions and exists on paper for propaganda purposes. All the ministries of the Byelorussian Soviet Socialist Republic act only as the local administrative

© PDF: Kamunikat.org 2015

© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2015

offices of Moscow, and the Byelorussian people have no national influence in their own affairs.

It is my sincere hope that the people of Byelorussia and those who live in exile here in the United States will continue to resist the aggression of Soviet Russia and will find in their National Independence Day, a symbol of their liberation, which under God's moral universe will come in the fullness of time.

LETTER BY HON. JACOB K. JAVITS, SENATOR OF THE U.S. SENATE TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA:

March 13, 1958

Thank you for your gracious invitation to address a commemorative rally on the occasion of the 40th anniversary of the liberation of Byelorussia on Sunday afternoon, March 30th to be held at the Sheraton-Astor Hotel in New York City.

I am most appreciative of your fine invitation but deeply regret that it is impossible for me to accept, much as I would like to, due to a long standing previous commitment. However, I do wish to show my respects to the Byelorussian people on this auspicious occasion and I am preparing a message for delivery on the floor of the United States Senate.

With best regards,

Sincerely,

(Signed) **Jacob K. Javits,** U.S.S.

LETTER BY HON. H. ALEXANDER SMITH, SENATOR OF THE U.S. SENATE TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

March 14, 1958

Your letter of March 6th is received with your kind invitation to attend a commemorative rally at the Sheraton-Astor Hotel in New York on March 30th, from two to five o'clock in the afternoon, which is the 40th Anniversary of the liberation of Byelorussia and proclamation of independent Byelorussian Democratic Republic.

I regret because of a commitment of long standing for that date it is not possible for me to get to your rally in New York.

With kindest regards and many thanks for your invitation, I remain

Always cordially yours,

(Signed) **H. Alexander Smith**

STATEMENTS AND LETTERS BY MEMBERS OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES OF THE U. S. A. COMMEMORATING THE FORTIETH ANNIVERSARY OF THE INDEPENDENCE OF THE BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC

HON. KENNETH B. KEATING OF NEW YORK

Monday, March 3, 1958

Mr. KEATING. Mr. Speaker, in our rightful concern for the freedom and welfare of those nations that have been engulfed by the bloody tide of international communism in the years since World War II, we all too

often forget those whose liberties have been suppressed by these same tyrants for a much longer time. Today we celebrate, without the joys that usually fill the hearts of men on such occasions, Byelorussian Independece Day.

The joy, the gladness, are missing for the simple reason the independence itself is missing. The all too brief period of freedom was but a flash of light between the gloom of czarist tyranny and the black Communist oppression.

With the end of World War I, there came to the peoples of Eastern Europe a wonderful hope, the hope that at long last the day had come when they could once again be masters of their own destinies. On March 25, 1918, the Council of the Byelorussian Democratic Republic proclaimed the independence of that nation and the freedom of its peoples, striking off the chains of 125 years of slavery. A new congress guaranteed secret elections, universal adult suffrage, freedom of speech and of the press, and the other essentials of democratic government. To those who had bent so long under the heavy hand of the czars it was as if a new life had begun.

But the growing might of Lenin's mass murderers grew like an angry cloud on the horizon. Swiftly the storm of despotism broke, sweeping away the hard-won liberties so recently gained.

In the place of democratic self-rule, the police state so typical of Kremlin puppets was established. Systematic and ruthless suppression of all patriotic opposition became the order of life. The church doors were nailed shut or turned into meeting houses for atheist discussion groups. Newspaper presses were smashed or turned into propaganda vehicles mouthing the bilge that passed for the party line as set down by Moscow. Freedom to congregate became the freedom to attend Communist rallies and applaud these masters of mass murder. Overnight a nation the size of France was turned into one gigantic concentration camp. Overnight 20 million people became slaves to the mad whims of Moscow.

Today there is no peace in Byelorussia. The seething torment of these people has led to periodic uprisings against these inhuman practices. The light of liberty still burns in their hearts. Behind darkened windows they still talk of freedom, talk and think and plan. It is a shining testimonial to the spirit of man, that after 125 years of czarist dictatorship and 40 years of Communist tyranny, the Byelorussian people hold fast to their beliefs, in freedom, in God, and in the dignity of man.

On this, the 40th anniversary of Byelorussian independence, we take renewed strength from the perseverance of these gallant patriots. May their example be a blazing symbol of man's everlasting hatred of slavery and of those for whom the lust for power is all-consuming, a symbol to which all freedom-loving men and women will rally in the battle against despotism. Who can doubt that people such as these must win the ultimate victory?

HON. ALVIN M. BENTLEY OF MICHIGAN

Tuesday, March 25, 1958

Mr. BENTLEY. Mr. Speaker, I wish to call the attention of the House

to the fact that Tuesday, March 25, marks the 40th anniversary of independence of the Byelorussian National Republic which was proclaimed on March 25, 1918...

Mr. Speaker, it is well known that the foreign policy of this administration includes the right of free and independent self-determination for all the captive peoples of Eastern Europe now behind the Iron Curtain. With this premise firmly in mind, I believe it is important to call attention to aniversaries such as this in order that the captive peoples may know that our Government and people have not forgotten their enslaved condition but, on the contrary, hope and expect that their day of liberation will come soon. I congratulate the people of Byelorussian extraction in Detroit and throughout the country for their part in observing this memorable date.

HON. VICTOR L. ANFUSO OF NEW YORK

Tuesday, March 18, 1958

Mr. ANFUSO. Mr. Speaker, just 40 years ago, on March 25, 1918, the independence of the Byelorussian Democratic Republic was proclaimed in the city of Miensk as a free and independent country. This declaration is now being commemorated each year by Byelorussian people wherever they live.

Unfortunately, the freedom of the Byelorussian people was short lived. By 1921 Soviet Russia established its domination over this people and its territory, and thus came to an early end the efforts and the aspirations of the Byelorussians. Their struggle for freedom, however, did not cease with the destruction of the Byelorussian Republic. A National Council continues to function in exile through all these years, to encourage the resistance of the people and to keep alive their hopes for freedom.

The Kremlin leaders are always the first to denounce colonialism and to pose as ardent champions of the oppressed and persecuted small nations. At the same time, Moscow has subjugated more small nations than all the colonial powers combined and certainly in more brutal ways. Byelorussia is a case in point. Ruthless suppression of its freedom, liquidation of its national independence, destruction of its culture and religion, the genocidal policies practiced against its people with untold losses of human lives, and severance of all contacts with the free world and with their kinsmen in America and elsewhere — these are some of the cruel achievements of the Soviet overlords of Byelorussia.

On this 40th anniversary of their independence it is important that the people of America declare their solidarity with the people of Byelorussia. We pledge ourselves not to forget them in their tragic plight, and we pray for their early liberation. We extend our greetings and our wishes that they may live to see the early restoration of their nation to full independence and to a rightful place among the free nations of the world, but in a more peaceful and happier world.

HON. PETER W. RODINO, JR. OF NEW JERSEY

Tuesday, March 25, 1958

Mr. RODINO. Mr. Speaker, today marks another great day in the

calendar of the struggle for freedom. For it was on March 25, 1918, that the Byelorussian people burdened with the yoke of Red imperialism proclaimed their independence. But this significant event happy as it was in the history of the Byelorussians was not long lasting. The Byelorussian National Republic could not for long resist the strong advances of the new Russian imperialism — and soon the independence which it so valiantly struggled to attain was lost. But the spirit of the Byelorussian people was not crushed. And despite a policy of persecution and annihilation at the hands of the oppressors, these freedom-loving peoples continues to keep alive the flame of liberty.

The free world admires the bravery and courage of the Byelorussian people. And on this anniversary date I rise to salute them and to join in the hope with my Byelorussian American friends that it will not be long before the stout hearted people of Byelorussia will again enjoy independence and freedom and attain that ideal of free life within the family of democratic nations.

HON. STEVEN B. DEROUNIAN OF NEW YORK

Tuesday, March 25, 1958

Mr. DEROUNIAN. Mr. Speaker, I wish to join in commemorating the 40th anniversary of the Declaration of Independence by the Byelorussian National Republic.

Byelorussia, perhaps more widely known as White Russia, is a small but mighty force for freedom.

Having suffered the ravages of wars by invasions from all sides for centuries, on March 25, 1918, these people declared themselves a free and independent nation. Their hopes, however, were shortlived and the little country was seized by the Red army of Russia and, in 1921, divided between Russia and Poland. But they have never ceased to struggle and their history should be an inspiration to all oppressed people who also hope for freedom from communism and tyranny.

Today marks 40 years since their declaration of independence proclaimed their rights and freedoms; proclaimed freedom of speech, press, meetings, strikes and organization, unconditional freedom of conscience, immunity of person, and residence for all the peoples and citizens of Byelorussia.

May they stand firm against the oppression of communism and may they one day again embrace the freedoms they knew in 1918.

HON. CLEMENT J. ZABLOCKI OF WISCONSIN

Tuesday, March 25, 1958

Mr. ZABLOCKI. Mr. Speaker, on the occasion of the 40th anniversary of the Byelorussian independence, I wish to join with my colleagues in paying tribute to the spirit of freedom which burns brightly in the hearts of the Byelorussian people.

The Byelorussian National Republic was established as a free and independent nation on March 25, 1918. The new nation quickly established consular and diplomatic relations with her neighbors. Although the period

of independence was brief, definite advances were made in the social, economic, and cultural fields. The Republic eagerly demonstrated its desire to take its place amongst the free nations of the world. Unfortunately, the infant Republic was not able to resist for long the advance of the new Russian imperialism; and its independence, for which it had struggled so valiantly, was lost.

On January 1, 1919, the Communists established the Byelorussian Soviet Socialist Republic. After a period of consolidation, the Communists initiated a policy of persecution and annihilation with the intent of eliminating all vestiges of Byelorussian nationalism. This policy went into full effect in 1928.

The extent of the terror, arrests, mass deportations, carnage, and deliberate genocide was incredible. It has been estimated that over 4½ million Byelorussians have been annihilated since the Soviets occupied the country. A determined effort was made to eradicate every bit of Byelorussian national feeling; for it was only through the propagation of Soviet communism and the imposition of Soviet culture that Byelorussia could be completely subjugated.

For 40 years the Byelorussian people have suffered under the totalitarian grip of ruthless Kremlin Communists. However, they have never voluntarily accepted communism, and their desire for freedom has not been extinguished. As long as there is the hope of eventual independence, the spirit of liberty lives on.

Let us, on this 40th anniversary of Byelorussian independence, pay tribute to the devotion to freedom and justice which remains alive in the hearts of the Byelorussian people. May this intense desire for full national independence, and for free exercise of their right to selfdetermination, be realized in the near future.

HON. JOHN D. DINGELL OF MICHIGAN

Tuesday, March 25, 1958

Mr. DINGELL. Mr. Speaker, one of the persistent themes of Soviet propaganda is that in the Soviet Union racial and ethnic groups enjoy perfect freedom to maintain and develop their distinct national cultures within the framework of the Soviet system. This clever propaganda pitch has deceived millions of people, but all informed peoples of the free world know it is a big hoax. We know that what the Soviets do is the exact opposite of what they say in this as in many other respects.

Not only the nationality groups in the Soviet Union, but even the Soviet satellite countries do not have the freedom to follow their national desires in cultural, artistic, and educational matters. They do not even contemplate, for fear of brutal reprisals by their Kremlin tyrants, doing anything that would arouse the ire of their humorless Communist overlords.

The case of Byelorussians is a case in point. These gifted and genial people, today numbering more than 10 million, have had their ups and downs in their turbulent history. In modern times theirs had been a sad and tragic lot. After enjoying relative peace and prosperity through the Middle

Ages and in early modern times, their country was overrun by the Russians in the 17th century and it became part of the Russian Empire. For centuries they strived to maintain their distinct national traits and keen national feeling. They kept alive their sentiment of nationality, the spirit of freedom and independence, and in the First World War, when the Russian Empire was crushed in the Bolshevik Revolution of 1917, they saw their chance to free themselves and proclaimed their independence on March 25, 1918.

That was exactly 40 years ago. Since then, untold number of catastrophic events have not only extinguished their long-cherished and well-deserved national independence, but they have also brought on a series of tragedies to the unfortunate and helpless Byelorussians. Communist Russians, drained Byelorussian independence in a blood bath late in 1918 and wrought havoc in that fair and fertile country. They have imposed their rigid and inflexible tyranny over Byelorussians, and have turned the country into a large poor, prison house. Amid this misery and suffering prevailing there, it is encouraging to hear and know that the Byelorussians are carrying on their fight for freedom, and even stage open uprisings against their tyrannical overlords. On the 40th anniversary of the Byelorussian Independence Day we wish them courage and power, and ardently hope that someday and soon they will cast aside the unwanted foreign yoke and regain their freedom.

HON. ROBERT H. MICHEL OF ILLINOIS

March 25, 1958

Mr. MICHEL. Mr. Speaker, today is Byelorussian Independence Day. The Byelorussians are perhaps the least known of the many peoples forcibly brought under Soviet communism. One hears of the Ukrainians, the Baltic peoples, of those in the Caucasus, and even of those in distant Asian countries, such as the Kazakhs, Turkmens, and the Uzbeks. But one seldom hears of the Byelorussians, despite the fact that they as an ethnic group are more numerous than any of the other groups I have mentioned. As a matter of fact, the Byelorussians — or the Ruthenians, the White Russians, whatever name one applies to them — constitute the third largest ethnic group in the Soviet Union; only the Russians and Ukrainians are more numerous.

The history of the Byelorussians has been just as glorious as that of their more numerous neighbours. From the late middle ages down to the beginning of the modern period and beyond, this sturdy people has occupied the central area west of the Baltic Sea and north of the Black Sea in northeastern Europe. For centuries they had their independent existence, until in the 17th century their country was annexed to Russia and they did not regain their independence until after the Bolshevik Revolution of 1917.

During their subjugation to Russia's Czarist regime Byelorussians managed to retain their ethnic traditions and national characteristics. National feeling was kept alive in the course of several centuries. Finally, after the Russian Revolution when various ethnic groups sought and secured their national independence, the Byelorussians did likewise and proclaimed

their independence on March 25, 1918. Then they set up their government and took their destiny in their own hands for a brief period. Unfortunately in less than a year the Red Army overran the country. Thus came to an end the short-lived independent state of Byelorussia whose 40th independence day is being celebrated today.

For almost 40 years Byelorussians have been living under totalitarian dictatorship. For a brief period during the last war they experienced the tyranny of Nazi dictatorship, but with that exception they have suffered during the balance of those 40 years under the inhuman Soviet tyranny. Neither those who have endured the horrors of that Communist regime, nor those Byelorussians living abroad, have recognized the Soviet rule over their homeland; nor have they become reconciled to the abhorrent ideas and brutal practices of the Communist overlords there. Americans of Byelorussian descent, including many who reside in my district, thoroughly detest and despise both the regime in the land of their ancestors and those who with cruel force rule there. On this 40th anniversary of their independence day we join them in this celebration and express the hope that one day Byelorussians shall be free from Communist Russian enslavement.

HON. JOSEPH W. MARTIN, JR. OF MASSACHUSETTS

March 26, 1958

Mr. MARTIN. Mr. Speaker, this date marks the 40th anniversary of the declaration of independence of Byelorussia.

Like many of its eastern European neighbors, this nation which proudly proclaimed its independence 40 years ago, is held captive by Soviet Russia. Its people are not free, as they would be, if they were governed by their own will and desires.

But the observance of this anniversary serves a useful purpose. It points out the fact that here is a people, one of numerous small nations which would throw off the yoke of Soviet despotism if they could.

The love of freedom and democracy still lives in the hearts of the men and women of Byelorussia. On this anniversary of their declaration of independence, it is appropriate for us to let them know that we in free America are thinking of them, that they have our sympathetic understanding and our moral support in their aspirations to be free. If they keep up their faith and courage, as I am sure they will, their dreams will yet be realized.

HON. LEONARD FARBSTEIN OF NEW YORK

March 26, 1958

Mr. FARBSTEIN. Mr. Speaker, March 25 marks the 40th anniversary of the proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic, and under leave to extend my remarks, I extend the following greeting to the people of Byelorussia and their kinsmen in their continued fight for freedom from the yoke of Communist tyranny and oppression.

Every American, faithful to our tradition of freedom for all peoples, will sympathize with the aspirations of the Byelorussian people to achieve independence and self-government. Their cultural and historical contributions have greatly benefited the world. I join with other freedom loving peoples the world over in wishing you a return to full independence and sovereignty.

HON. JAMES ROOSEVELT OF CALIFORNIA

March 26, 1958

Mr. ROOSEVELT. Mr. Speaker, Byelorussians, or the White Russians, have lived in their historic homeland in northeastern Europe for at least 1,000 years, perhaps a great deal longer. Long before Russians had formed their independent state, Byelorussians had a sovereign state of their own. They enjoyed an independent existence during most of the Middle Ages and early in modern times. Early in the 17th century Byelorussia was overpowered by the invading Russians, and their country was annexed to the czar's empire.

Thus for almost 300 years, Byelorussia ceased to be a separate state. It became part and parcel of the Russian empire, and the government of the czars did their best to eradicate all vestiges of Byelorussian nationality among its inhabitants. Fortunately the czarist overlords were not successful in their attempts. By devious means Byelorussians contrived and succeeded in keeping alive their national spirit for liberty and freedom. And in the First World War when the czarist regime collapsed, Byelorussians seized upon the opportunity and proclaimed their independence on March 25, 1918.

That epoch-making event in the Byelorussian history became a landmark, and to this day it is being celebrated by all liberty-loving Byelorussians as their national holiday. Even though the independence proclaimed 40 years ago did not even last a year, the undying hope it engendered still lives in hearts of Byelorussians. They dream of a day when the detested Communist regime will be overthrown and they can once again breath the fresh air of freedom. I am glad to join those stouthearted Byelorussians in the celebration of their independence day, and add my hopes for the attainment of their national goal.

HON. ISIDORE DOLLINGER OF NEW YORK

March 25, 1958

Mr. DOLLINGER. Mr. Speaker, Byelorussians are celebrating the 40th anniversary of the proclamation of the independence of the Byelorussian Democratic Republic. I am pleased to extend my greetings to them and to recall that great event in their history when they seized their opportunity to escape from Russian rule, under which they had suffered for 300 years.

These courageous and freedom loving people, after enjoying a thousand years of independent existence and their own sovereign state, were conquered by invading Russians and brought under Czarist rule. They never lost their national spirit or love of liberty and prayed for the day when they might again enjoy freedom in their homeland; hundred of years of tyranny did not dim their courage or lessen their hopes. Although they were able to enjoy only 1 year of their new independence, having been forcibly brought under the Communist's oppression, they continue to hope

that they will be able to throw off the yoke of Communist tyranny and find the freedom and sovereignty which have been denied them for so long, but which remain their dream and goal.

Americans, and freedom-loving peoples everywhere, join in hoping that day is not far off.

HON. HUGH J. ADONIZIO OF NEW JERSEY

March 27, 1958

Mr. ADONIZIO. Mr. Speaker, toward the end of World War I many nationality groups in Europe, who had suffered for centuries under oppressive alien rulers, attained sovereign status by proclaiming their independence. That was one of the most welcome results of a terrible and destructive war. Subject nationalities of the Austrian-Hungarian and Russian empires threw off the detested alien yokes, and one by one, the Checho-slovaks, the Estonians, the Latvians, the Lithuanians, the Poles, the Ukrainians and others joyfully declared their independence.

The Byelorussians did likewise. After the overthrow of the Czarist regime in the Russian revolution in 1917 the central government of Russia was put out of business, and anarchy was spreading in many parts of the country. Subject nationality groups were looking out for themselves, and before long many of them broke away from the old decadent empire.

The Byelorussians, who had lived under the Russian czars for several centuries, had had their own sovereign independent state before the birth of the Russian empire. During the period of foreign rule they carefully guarded many of their national traditions. They therefore seized upon the welcome chance provided by World War I, and proclaimed their independence on March 25, 1918. Then they formed their own democratic form of government in their historic capital city Minsk, and in the short time allotted to them, they began to rebuild their war-torn country. Unfortunately, however, the poor Byelorussians were not to long enjoy their richly deserved reward. In December of that very year the bloody Bolsheviks were on the warpath; their Red Army overran Byelorussia, annexed it to the Soviet Union and some 10 million Byelorussians became its helpless victims.

Since then, for almost 40 years, Byelorussians have been living under the oppressive yoke of their detested Communist tyrants. Their lives have been curtailed and regimented. Their labor is ruthlessly exploited. Their movements and behavior are closely watched by the ubiquitous state police, and they are forced to work for the Moscow-controlled Communist state. Their belowed country is now unlike a large prison house. Their tyrannical bosses are trying to extinguish all ethnic and national sentiments, including all hopes of freedom for Byelorussia. Fortunately, even under these most abominable and almost unbearable conditions, the liberty-loving Byelorussians still cling to many of their ideals of freedom and independence. They still sustain the undying hope that some day they will be able to shake off Communist tyranny and live in freedom in their beloved homeland. By joining in the celebration of their 40th Independence Day, I earnestly hope that before long it will be possible for these stouthearted Byelorussians to attain their simple but noble national goal.

HON. ABRAHAM J. MULTER OF NEW YORK

March 27, 1958

Mr. MULTER. Mr. Speaker, in the free world most of us know that the Soviet Union, by its unrelenting and wanton tyranny, has caused more misery and misfortune to tens of millions of people than any other regime on record. No other regime has, deliberately and systematically, by brute force and with impunity, enslaved so many millions for such a long time. Moscow-dominated communism now covers over one-eighth of the world's land surface. Dozens of racial and ethnic groups have been, or are being, suppressed by the Soviet steamroller. We know this fact, but we sometimes forget the fact that some of these ethnic groups still cling to their cherished ideals of liberty and freedom, and ceaselessly hope that one day they may attain their goal. The Byelorussians, numbering several million, are one of these larger ethnic groups in the Soviet Union.

The Soviet Government has done everything in its power to obliterate existing differences between the Byelorussians and the regular Russians, but historically these two people represent distinct ethnic groups. Even though Byelorussians had been subjected to the czarist Russian regime for several centuries, they succeded in preserving some of their national ideals and traditions, and thus have kept alive the idea of their distinct nationality.

On March 25, 1918, the Council of the Byelorussian Democratic Republic proclaimed the independence of that nation. After 125 years of czarist domination the Byelorussian people were free and they immediately began to establish their own democratic sovereign government.

Unfortunately, it is with sadness that we commemorate the 40th anniversary of this historic date. Soviet tyranny was soon established through the ruthless use of overwhelming military might. Soviet police-state methods were substituted for the people's hard-won liberties. Thought control replaced freedom of speech and press. In short, through force the Soviets attempted to crush the free spirit of 20 million people.

The peoples of the free world know, however, that the perseverance of this gallant nation cannot be broken. The Byelorussian people with their undying belief in God and the dignity of the individual will triumph once again. We pray with these gallant people that the day is not far off when the Byelorussian people will join the free peoples of the world in a joyous independence celebration.

HON. VINCENT J. DELLAY OF NEW YORK

March 31, 1958

Mr. DELLAY. Mr. Speaker, in commemorating the 40th anniversary of the proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic, I bow my head in mixed sadness and shame. Deep sympathy for those who have resisted and have died in a seemingly hopeless fight, but gave their all in a superhuman struggle to keep the fluttering spark of freedom glowing, even if dimly, behind the Iron Curtain. Sadness and a feeling of guilt and shame as I join with many fellow Americans, living in complete freedom and during a period of ample prosperity, trying to

sound sincere in honoring the Byelorussians and their counter-parts behind the Iron Curtain, who live in subjugation bordering on modern slavery. As each year passes the suffering of freedom loving people under the Kremlin heel goes on while some who mouth apparent sympathy and understanding, also speak of peaceful coexistence with the Kremlin. In order to relieve world tension, they ask that we should give thought to dealing on a common level with belief in God, merged with atheism, that 48 States and its Territories exemplifying the greatest freedoms of this world be represented in conferences with Soviet puppets who have joined hands with the bloody-handed masters in the Kremlin.

It was a great American who stated, "Give me liberty or give me death," another — "I regret that I have but one life to give for my Country."

As time passes such thoughts seem more expressive to the sacrifices made abroad in other lands rather than our own homeland, whose early history holds far more in common with our heroic and courageous freedom loving friends, than the craven phrases of "peaceful coexistence," that is becoming the chant that is music to the Soviet puppets for whom we will forsake those whom we would say we are honoring today. I will try to lift my head by stating that maximum economic sanctions against Soviet Russia, Red China and all puppet satellite governments be imposed.

Let us join in positive action rather than annual public utterances of sympathy and inaction. Let those nations who call for sacrifices on the part of other less fortunate countries stand with us. Let us not hold up our heads just long enough to be heard for a brief moment. Let us hold it up in pride and keep it up with continued courage in action.

MESSAGE BY HON. MICHAEL A. FEIGHAN, 20th ONIO DISTRICT, TO THE BYELORUSSIAN-AMERICAN ASSOCIATION, CELEBRATING THE 40th ANNIVERSARY OF THE INDEPENDENCE OF BYELORUSSIA IN CLEVELAND

March 6, 1958

Dear friends: It is an honor for me to join with you today in commemorating the 40th anniversary of the independence of the Byelorussian Nation. On this occasion it is fitting that we recall the place of the Byelorussian nation in recent history. Altogether too little is known here in the United States about the Byelorussian nation and the age-long struggle of her people for independence and self-government.

While Byelorussia has been accorded full membership in the United Nations, an event which signifies the existence of a nation worthy of full representation in the council of nations, this much desired state of affairs does not, in fact, exist. Membership in the United Nations by Byelorussia is restricted to form, because in substance, those accredited to the United Nations as spokesmen for the Byelorussian people are, in reality, nothing more than mouthpieces for their Russian masters.

The history of Byelorussia begins with the recorded history of all of central and eastern Europe. It is interspersed with eras of freedom and tyranny, of independence and foreign occupation. There was a rebirth of the Byelorussian national spirit in 1906 when, in keeping with the revolutionary spirit that was taking hold in the old Russian Empire the first legal Byelorussian newspaper, Nasha Dola, appeared. This organ of expression for Byelorussian aspiration was suppressed by the Russian secret police and all copies of its prior publication were confiscated. Soon thereafter another Byelorussian newspaper Nasha Niva — Our field — was published and continued its work through 1915. This newspaper played a major role in reviving Byelorussian national feelings and producing some outstanding intelligentsia writers and poets and uniting all the people of the country in a common determination to win national independence. This activity blazed the way for many other publications in the Byelorussian language which the Russians historically have attempted to replace with the Russian language. In 1913 a Catholic Byelorussian journal was started and enjoyed considerable success. In 1910 a Byelorussian theater was established as an expression of the development of the arts distinctive of Byelorussian culture, folklore, and aspirations.

When World War I broke out, Byelorussian national spirit was enjoying a grand renaissance. The desire of the Byelorussian people for national independence, joined by similar aspirations on the part of all the non-Russian nations of the old Russian empire, played a major role in the break-up of that empire and its consequent defeat by the Germans. It was impossible for the czarist government, then in alliance with the Western Powers, to continue the war against Germany. It is also interesting to note in this connection that the overriding efforts of the provisional Kerensky government to hold the old Russian empire together against the strongly expressed will of the people of the non-Russian nations led eventually to the complete collapse of the Russian empire and the take over of Russia by the Bolsheviks. The Treaty of Brest-Litovsk in which Commissar Trotsky entered into a treaty of peace with the Germans followed.

On December 5, 1917, the first all Byelorussian Congress was held in Minsk. After 12 days of deliberation the Congress proclaimed the establishment of the Byelorussian National Republic. This national republic remained in being until December 10, 1918, when the Red Army invaded Byelorussia and destroyed the newly won independence of the Byelorussian people. Since that time Byelorussia has remained under the occupation of Russian communism with the exception of those few years of warfare between Nazi Germany and Soviet Russia, when the armies of Hitler reached the gates of Moscow and Stalingrad. But the Byelorussian national spirit has in no way been diminished by these years of warfare and occupation by an alien power. Today the spirit of nationalism which is sweeping through all the non-Russian nations of the Soviet Union is the most powerful political force at work in Byelorussia. This is the greatest problem confronting the Russian masters in the Kremlin. It is a problem which they cannot solve. It is a political movement which will eventually destroy the power bloc of the Russians and bring to mankind a new era of peace and justice in which all nations must have their independence and full rights of self government.

As evidence of the concern the Russian despots have for the desire

of the non-Russian nations of the Soviet Union and the captive nations of central Europe for full national independence, together with the complete elimination of the Russian imposed doctrine of communism, we have only to look at the frantic efforts now being made by Khrushchev to drag the leaders of the free nations into another summit conference. The Russian leader, Khrushchev, has announced publicly that as a condition of such a summit meeting, the free nations must recognize the status quo as it now exists in the world. By this demand Khrushchev is asking free men to place the stamp of finality on the enslavement of the Byelorussian nation and all the other non-Russian nations behind the Communist iron curtain. It should be evident to all that this demand by Khrushchev is an admission that the Russians are incapable of holding their empire together and are now begging the west to assist them in that ignoble task. That, my friends, is the strategy which underlies the frantic appeals and efforts now being made by Moscow to bring about another summit conference.

And so as we today celebrate the 40th anniversary of Byelorussian national independence, we see the leaders of the free world confronted with the question as to whether or not they are willing to participate with the Russians in maintaining the prison of nations which has been built up and extended upon the ruins of the old Russian empire. This is a decision which rests squarely with the leaders of the free world. They have it within their power to reject this invitation to infamy or to be a party to the greatest injustice in the annals of history. By rejecting the Russian proposal of status quo, the leaders of the free world will not only be standing by their basic moral and political principles, but even more — they will reaffirm their belief in the inevitable victory of human freedom over the forces of tyranny at work in the world. That is the thought I leave with you on this historic occasion which means so much to those of you who proudly trace your roots back to the ancient and honored nation of Byelorussia.

LETTER BY HON. JOHN J. ROONEY, MEMBER OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES OF THE U.S.A. TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

March 7, 1958

I appreciate your cordial invitation to address your commemorative rally at the Sheraton-Astor Hotel in New York City on March 30th from 2:00 p.m. to 5:00 p.m.

I regret exceedingly that because of a previous engagement, it will not be possible for me to be with you on this occasion. I nevertheless want you to know that I appreciate your including me among your guests, and take this opportunity to extend my felicitations on the 40th anniversary of the Byelorussian Independence Day.

We in this country and the people throughout the Free World admire the people of this brave little country for their wonderful courage during their years of enslavement by the Kremlin tyrants. Because of their determination to restore their nation to freedom, I firmly believe that it will

not be a long before they regain their independence and again enjoy their rightful place among the freedom-loving nations of the world.

With kindest regards, I am

Sincerely,

(Signed) **John J. Rooney**

LETTER BY HON. WALTER H. JUDD, MEMBER OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES OF THE U.S.A. TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

March 8, 1958

Thank you very much for the honor you do me in inviting me to address the rally commemorating the 40th anniversary of the liberation of Byelorussia, to be held in New York on Sunday afternoon, March 30.

I wish very much it might be possible for me to accept. As you know I have worked and agitated for the independence of all enslaved peoples everywhere in the world, and I shall continue to do so on every possible occasion. But, unfortunately, my schedule does not permit me to come for that afternoon.

May I take this opportunity to extend to you and all your associates in the effort to honor the fighters for freedom in the past, and by every means to encourage and assist those who are fighting for freedom anywhere and everywhere today, my highest admiration and heartiest good wishes.

Very sincerely yours,

(Signed) **Walter H. Judd**

LETTER BY MR. WILLIAM P. PEER, EXECUTIVE SECRETARY TO THE MAYOR OF THE CITY OF NEW YORK TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

March 10, 1958

This will acknowledge and thank you for your letter to the Mayor in connection with Byelorussian Independence Day, to be observed on March 25th. The Mayor will be happy to issue a proclamation for this event, and we have referred your communication to Commander Farrell of the Department of Commerce and Public Events for his attention.

We regret, however, that a prior official commitment will prevent the Mayor being present at your rally at the Sheraton-Astor Hotel on March 30th.

The Mayor extends his thanks to you and greetings and good wishes to all who will be present.

Sincerely yours,

(Signed) **William R. Peer**

GREETINGS BY HON. ARTHUR MALONEY, THE ASSISTANT TO THE CANADIAN MINISTER OF LABOR

Byelorussian National Association in Canada:

Dear Executive and Associate Members:

The 40th Anniversary of the Proclamation of the Byelorussian Inde-

pendence to be commemorated on the 25th March will conjure up in the minds and hearts of your people bitter memories of enslavement at the hands of the Soviets and will rekindle their desire to be restored to independence and freedom.

The leaders of the free countries of the Western world share with you and your people in the homeland the noble hope that the day will not be far distant when we will witness the collapse of the Communist Dictatorship and the restoration of freedom and independence to your country and to the countries of other enslaved peoples of the world.

Yours faithfully,

(Signed) **Arthur Maloney**

GREETING BY HON. L. M. PEARSON, LEADER OF THE OPPOSITION IN CANADA

House of Commons

Canada

Byelorussian National Association in Canada:

This opportunity presented to me, of sending greetings to all Canadians of Byelorussian background, is one which I greatly appreciate. This is a solemn occasion when you are thinking particularly of your brothers enslaved under Communist tyranny.

They are our brothers also. We must never forget the subjugated millions under the Soviet regime. We must strive to create an atmosphere in which the ferment of freedom can work, and therefore can triumph over the forces of despotism. While working to this end, we must remain strong for defense and for the prevention of attack.

There are some Canadians who enjoy their democratic rights with complacency. We are grateful that the Canadians of Byelorussian background stress our great heritage of freedom. We also know that this commemoration will bring new hope to our enslaved brothers in that they will know that they are not forgotten. We must emphasize and practice our democratic convictions at home and abroad. Our allies must know that they can count on us, and our foes that they cannot discount us.

Because of my strong opposition to Communism and Soviet policy in 1946 and 1953 in the United Nations, the Soviet Union vetoed my election as Secretary General of the United Nations. They know my convictions.

May I congratulate you on demonstrating your love of freedom. Let us all work dynamically and continuously to bring freedom and peace to all the world.

(Signed) **L. M. Pearson**
Leader of the Opposition

Ottawa, March 1958.

GREETINGS BY HON. PAUL MARTIN M.P.

House of Commons

Canada

February 25, 1958

Byelorussian National Association in Canada:

On this 40th anniversary of the Proclamation of the Independence of Byelorussia, I send greetings to my fellow Canadians of Byelorussian origin.

I sympathize with and support the desire and strong determination of the people of Byelorussia to throw off the yoke of oppression and tyranny under which they now labour, and it is my earnest hope and prayer that, in the knowledge of the full sympathy of the free world, these subjugated people will soon once again enjoy the freedom and liberty which is the birthright of the human race.

(Signed) **Paul Martin. M.P.**

GREETINGS BY HON. ROLAND MITCHENER, THE SPEAKER IN LAST PARLIAMENT OF CANADA

Toronto, Ontario, March 11th, 1958

Byelorussian National Association in Canada:

In commemorating the anniversary of the all-too-brief independence of Byelorussia our thoughts turn naturally to the present unhappy state of your homeland. We in this country who have not felt the yoke of tyranny must at times appear unresponsive to the feelings of our fellow Canadians from Eastern Europe, whose former homes are dominated by Russian Communists, but we are trying to understand and trying with you to see the difficult road to liberation. We have much to learn from you, both in appreciation of the liberties we enjoy and of the sufferings of those who are enslaved. I think you can count on us at least to agree that there must be no compromise with the Communists which would recognize their right to dominate and rule any peoples by force of arms.

(Signed) **Roland Mitchener**

GREETINGS BY HON. SARTO FOURNIER, MAYOR OF MONTREAL, CANADA

The City of Montreal
Cabinet du Maire — February 17th, 1958

I send to the Byelorussian National Association in Canada, greetings and salutations.

The principle of self determination is as undying as it is old. My sympathy as well as that of my fellow-citizens in Montreal, of whatever origin they may be, goes to those who have been deprived of their natural basic rights to freedom.

Let us all hope that some day, Providence helping, your Nationals may recover the liberty enjoyed by those who have chosen to adopt Canada as their mother country. The constant efforts of all men of good will may some day be rewarded possibly beyond their expectations of to-day.

Yours very truly,

(Signed) **Sarto Fournier**
Mayor of Montreal

GREETINGS BY HON. STEPHEN JUBA, M.L.A., MAYOR OF WINNIPEG, CANADA

In this great country of ours we are inclined to pay lip service to the measure of freedom we enjoy. It is neccessary that we be reminded of the peoples of the world who live in areas ruled by force.

I join with the members of the Byelorussian National Association in

Canada hoping for that day when nations the world over will be permitted to live in peace and harmony with their neighbours.

This can be realized if the freedom-loving peoples resolve that together they will work for that day and keep alive the flam of hope in your native land until oppression shall disappear and liberation becomes a reality.

(Signed) **Stephen Juba, M.L.A.**
Mayor

GREETING BY HON. J. J. FABBRO, MAYOR OF SUDBURY, CANADA

To the Byelorussian National Association of Canada

Freedom loving people the world over have in their hearts and minds an inherent fear of subjugation. History of the past and in the making proves the fallacy of the form of Government that dictates to people the rights that they should have in matters of freedom of expression.

In Communism there is no concern for the dignity of man, nor has it any respect for human rights because it is Atheistic in its precepts and where there is no God only hate and violence can prevail. It is against this type of domination that your people have rebelled and in which we join in sympathy and understanding in this moment of remembrance.

The Fortieth Anniversary of the Byelorussians Proclamation of Independence will not go unnoticed among the Citizens of this Melting Pot of Nations I have the honor and privilege to represent. They will join with you in a prayer that in the not too distant future freedom will again prevail for all people under the yoke of Communist tyranny.

(Signed) **J. J. Fabbro**
Mayor

ADDRESS BY V. HON. R. OSTROWSKI, PRESIDENT OF BYELORUSSIAN CENTRAL COUNCIL, ON THE 40th ANNIVERSARY OF PROCLAMATION OF BYELORUSSIA'S INDEPENDENCE

Дарагія жаўнеры і афіцэры, паважаныя грамадзяне Беларусы!

Інакш зьвярнуцца да Вас немагу, бо лічу Вас далей барацьбітамі за вызваленьне Беларусі, хоць 2-гая ўсесьветная вайна, удзельнікамі якой Вы былі, даўно закончана.

Аднак, мы міру з Масквою не падпісалі, бо-ж ніхто з нас не пагадзіўся і не пагодзіцца ніколі з акупацыяй нашага краю бальшавікамі, ці кімсь іншым. Праўда, абставіны нашага змаганьня зьмяніліся, але яно ня спынілася, а з большым ці з меншым насіленьнем трывае далей.

40 год таму Беларусь была абвешчана вольнаю і незалежнаю дзяржаваю — Беларускай Народнай Рэспублікай. На вялікі жаль, гэтая адноўленая дзяржава праіснавала нядоўга. Масква, запалоханая новым дзяржаўным арганізмам і стратаю вялікіх, аддаўна акупаваных ёю беларускіх прастораў, сілаю аружжа зьнішчыла нашую маладую Рэспубліку, каб пазьней, на супалку з палякамі, падзяліць Беларусь міжсобку крываваю Рыжскаю мяжою.

Супроць ганебнага паступку Масквы і Варшавы легітымны ўрад Беларускай Народнай Рэспублікі пратэставаў на міжнародным форуме,

а шырокія беларускія народныя масы - шматлікімі збройнымі паўстаньнямі, але ... як дасюль — безрэзультатна.

Ці, аднак, маскоўска-бальшавіцкае ярмо на нашым народзе будзе ляжаць бесканечна?

Безумоўна не! Мы зьяўляемся сьведкамі вызвольваньня шматлікіх паняволеных народаў і тварэньня новых незалежных дзяржаў. Настане такі шчасьлівы дзень і для беларускага народу — гэта не падлягае сумліву!

Гісторыя ня знае выпадку, каб не распадаліся нават найбольшыя дэспотыі (а ў мінулым іх было шмат), а таму распадзецца і расейска-бальшавіцкая дэспотыя, якая сёньня яшчэ паняволівае беларускі народ!

Найбольшы (пакуль што) бальшавіцкі прарок — Ленін казаў, што мірнае суіснаваньне камунізму і капіталізму на даўжэйшую мэту немагчыма: „... або адзін, або другі бок пераможа. Або па Савецкай Рэспубліцы будуць пяяць паніхіду, або па капіталістычным сьвеце" (Том 31, бал. 427).

І Ленін безумоўна меў рацыю. Трэба дзеля гэтага дзівіцца наіўнасьці некатарых заходніх палітыкаў, якія даўжэйшы час сьнілі залатыя сны аб нейкай „коэкзістэнцыі". Нашчасьце з гэтага сну разбудзілі іх савецкія „спутнікі", а нядаўны амэрыканскі „ЭКСПЛЁРЭР" ёсьць гэтаму доказ і парука.

Выключаючы, такім чынам, магчымасьць мірнай коэкзістэнцыі, трудна сабе уявіць, каб сёньняшні стан „халоднае вайны" і безупыннае гонкі узброеньняў мог пратрываць доўга. Такі стан можа выклікаць на Захадзе паважны эканамічны крызыс, які змусіць дэмакратычныя дзяржавы шукаць выхаду нават шляхам гарачае вайны, хоць яе ніхто ня хоча, але у гэткім выпадку яна можа стацца няўхільнай.

Безупынная гонка ўзбраеньняў адаб'ецца ня менш ад'емна і на бальшавіцкім боку, паглыбляючы ня толькі эканамічны крызіс, які там трывае пэреманэтна ўжо 40 год, але — што найбольш важна — паглыбляючы адначасна і ідэолёгічны крызіс камунізму. Банкроцтва камуністычна-бальшавіцкае дактрыны — бясспрэчна! Не пад напорам публічнае апініі, як гэта бывае на Захадзе, а пад напорам маладога камуністычнага пакаленьня сучасныя лідары бальшавізму здаюць адну пазіцыю за другою. Яшчэ ўчора яны ганьбілі нядаўнага свайго паўбога — Сталіна, а сёньня ўжо абвяшчаюць аб хуткай ліквідацыі МТС (Машына-Трактарных Станцыяў) ...

Ня выключана, такім чынам, магчымасьць, што ў хуткім часе мы зможам быць сьведкамі й таго, калі нейкі Суслоў ці Первухін, сьледам за сваім папярэднікам Хрушчовым, скіне з пьедэсталу непамыльнасьці і самога Леніна, а за ім і Карла Маркса! ...

Працэс адміраньня бальшавізму зацяжны, але спыніць яго ўжо ня здолее ніякая сіла. Яго можна толькі або тармазіць, што і рабіў да гэтага часу дэмакратычны сьвет, або ... прысьпешыць, да чаго ў значнай меры павінны спрычыніцца перадусім Вы, дарагія байцы і камандзеры, актывізуючы сваё змаганьне ў вольным сьвеце за ідэал свабоды і незалежнасьці.

Няхай пралітая кроў папярэдніх беларускіх пакаленьняў паслужыць Вам тым сьвятым сымбалем, які напоўніць Вашыя сэрцы новаю энэргіяй і загартованасьцяй для працягваньня барацьбы аж да пераможнага канца!

Няхай жыве Вольная, Незалежная, Сувэрэнная Беларуская Народная Рэспубліка!

Лёндан, сакавік 1958 год.

(—) **Р. Астроўскі**
Прэзыдэнт Беларускай Цэнтральнай Рады

LETTER BY V. HON. DR. STEPAN WYTWYTSKY, PRESIDENT OF THE UKRAINIAN DEMOCRATIC REPUBLIC IN EXILE

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ

Ню Йорк, 28 березня 1958.

До

Хвального Білоруського Конґресового Комітету Америки
в Ню Йорку, Н. Й.

Хвальний Комітете,

Дякую за Ваше запрошення на Ваше Свято для відзначення сороклітніх роковин проголошення незалежності Білоруської Народньої Республіки.

Не маючи змоги явитись на Свято, прошу цією дорогою приняти мої бажання скорої і повної перемоги білоруського народу в боротьбі за його визволення і за віднову Білоруської Народньої Республіки.

(—) **Степан Витвицький**

CONSULATE GENERAL OF ESTONIA
9 Rockefeller Plaza
New York 20, N.Y.

No. 938 March 24, 1958

Mr. John Kosiak
President
Whiteruthenian Congress
Committee of America

Dear Sir:

I thank you for your invitation to the observance of the 40th anniversary of the Proclamation of Independence of the Byelorussian Democratic Republic on March 30, 1958.

As I shall be away from New York on that date, I regret that it will not be possible for me to attend this meeting.

Please convey to your gathering my best wishes and also my conviction that the Byelorussian people will succeed in liberating themselves from the Communist-imperialist yoke.

Sincerely yours,
(Signed) **Johannes Kaiv**
Acting Consul General in charge of Legation

MESSAGE BY PROF. LEV E. DOBRIANSKY, GEORGETOWN UNIVERSITY CHAIRMAN OF THE UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA TO THE WHITERUTHENIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

March 23, 1958

In behalf of the Ukrainian Congress Committee of America and myself I most earnestly wish you today a highly successful and memorable commemoration of the 40th Anniversary of Whiteruthenian Independence. It is my greatest regret that I cannot celebrate this occasion in person with you. However, rest assured that we are always together, arms-in-arms, in this common cause to liberate White Ruthenia and all the captive non-Russian nations from the imperialist bondage of Russian Moscow. We shall succeed so long as we remain united, firm, and courageous in the mutual pursuit of our goals. Of this I am certain.

With all best wishes today and always,

Sincerely,
(Signed) **Lev. E. Dobriansky**
Chairman

POLISH AMERICAN CONGRESS, INC.
Downstate New York Division

March 30, 1958

To: White-Ruthenian Congress Committee of America

On the 40th Anniversary of the liberation of Byelorussia and the proclamation of the independence of the Byelorussian Democratic Republic
Sunday, March 30, 1958, Sheraton-Astor Hotel

The Polish American Congress joins hands and hearts with you today in observing the 40th Anniversary of the Liberation of Byelorussia and the proclamation of the independence of the Byelorussian Democratic Republic. The 25th of March is a most historic day for the Byelorussians and we join you today in your cause for liberation and self determination as an independent Nation.

We join you in the common fight against the common enemy, the Russian Soviet Bolsheviks. Slavery for one is slavery for all and freedom for one is also freedom for all. It is good to be invited to this occasion and to remind ourselves that the fight for your freedom and ours is mutual. This spirit must live for our people to survive, yes, your people and our people. We are all in it together.

(Signed) **Dr. Sigmund J. Sluszka**
Vice-President

ADDRESS DELIVERED BY PROF. CLARENCE A. MANNING, COLUMBIA UNIVERSITY, IN NEW YORK CITY AT THE 40th ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF INDEPENDENT BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC

Mr. Chairman, Ladies and Gentlemen,

It is a great honor to be invited here to-day by the Whiteruthenian Congress Committee of America to speak at the exercises commemorating the 40th Anniversary of the proclamation of the Belorussian Republic. It is

a sad occasion also for it shows how far the world has fallen behind the high ideals that were expressed in 1918 after the downfall of the Russian Empire.

At that time the Belorussians like all the other oppressed peoples of the old Russian Empire declared their right to self-determination. They had hoped that the Provisional Government would accord them those rights which the tsars had not given them. They were disappointed and so slowly but resolutely they declared for independence.

It was a glorious ideal but alas, one that could not be fully realized. Even before the declaration they were attacked by the Soviet Russian army which aimed in one way or another to restore Russian unity by force of arms in the name of a new internationalism. The Belorussians were isolated. The Western powers did not want to understand their position and if they had, they could have given no active assistance for in the winter of 1917-1918, the Dardanelles were closed by a hostile Turkey, the Baltic Sea was closed, and all supplies had to be brought in through Russian territory either from Archangel and adjacent ports or across the Trans-Siberian railroad from the Pacific. The Belorussians had no other recourse than to seek a reconciliation with the Germans and this only infuriated the Allies still more.

So Belorussia fell and even in World War II no one cared whether the people, the democratic Belorussian people, preferred to be an independent people or under the Bolshevik tyranny. So to-day, although the Belorussian Soviet Republic is an admitted member of the United Nations, it cannot speak through its own representatives to tell of the large number of distinguished sons, statesmen, writers, artists, the millions of hard-working peasants, who have perished either by liquidation or in the Soviet labor camps of death.

The free world is engaged in a life and death struggle with that tyranny but even yet it does not realize its exact nature and the way in which it dominates millions of people who have no sympathy with it. There are far too many who desire some sort of an understanding, some form of peaceful coexistence without realizing that such organizations as the United Nations cannot continue to exist in honor if they have one law for the free and one law for the slaves. Freedom is indivisible and the free world can win not by laying down its atomic and other arms but by insisting that such bloody tyrants as Khrushchev, following the fashion set for the Nazis, can be tried for ordinary crimes by an international tribunal and that the people of Belorussia shall be allowed freely to testify against them. Such a decision on the part of the great free nations would do more to bring peace on earth than all the dabbling with proposed conferences. It would restore Belorussia to the world and enable it to be a democratic partner in the building of the new free world.

Clarence A. Manning

ADDRESS BY I. I. BEZUGLOV, REPRESENTATIVE OF KOZAK'S DIVISION OF THE ANTIBOLSHEVIK BLOC OF NATIONS, IN NEW YORK AT THE 40th ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF BYELORUSSIA'S INDEPENDENCE

Милостивые государыни и милостивые государи!

От имени казаков националистов имею честь приветствовать представителей братского белорусского народа с 40-ой годовщиной провозглашения Белорусской Республики.

Мы казаки, также, как и все ныне закабаленные народы, боролись за свое государство на протяжении более 3-х лет на поле брани и продолжаем борьбу в эмиграции. Но все мы боролись порознь и все борьбу проиграли. Чтобы этого не случилось в будущем, мы должны в нашей борьбе против оккупантов об'единиться и бороться сообща.

Верим, что наши совместные усилия увенчаются успехом и все мы будем сами распоряжаться своей судьбой. Долой оккупантов!

Слава братскому белорусскому народу! Слава Белорусской Республике!

Представитель казачьей секции АБН
И. И. Безуглов

SERMON DELIVERED BY VERY REV. N. LAPITZKI, RECTOR OF BYELORUSSIAN ORTHODOX CHURCH IN SOUTH RIVER, U.S.A. AT THE OCCASION OF THE 40th ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF BYELORUSSIA'S INDEPENDENCE

„Запраўды, запраўды кажу вам, што, аб чым папросіце Айца ў імя Маё, дасьць вам". (Іоан 16, 23).

Дарагія браты і сёстры! Сягоньня мы, беларусы, адзначаем Дзень 25 Сакавіка, у які, сорак год таму назад (1918), Беларусь была абвешчана вольнай і незалежнай дзяржавай. Адноўленая наша дзяржава праіснавала нядоўга. Сілаю зброі бальшавікі паняволілі наш народ, наш край, нашу бацькаўшчыну Беларусь. Гэта няволя, накінутая 40 год таму назад, працягваецца і сягоньня, ня гледзячы на бесперапыннае змаганьне нашага народу і ахвяры, якія ён нясе.

Быў час, калі наш беларускі народ быў вольны і незалежны і сярод іншых народаў займаў сваё пачэснае месца. Узгадаваны на працягу стагодзьдзяў Праваслаўнай Царквой — духоўнай Маткай і Апякункай, ён горача і шчыра іспаведываў Бога, маліўся Яму і аддана бараніў сваю дзяржаўнасьць, сваю праваслаўную веру і ўвесь свой нацыянальна-бытавы ўклад, як ад польскага, так і ад расейскага уціску. Цяжкім і жахлівым было змаганьне, а яшчэ больш цяжкімі былі яго наступствы. Нясучы вялікія ахвяры ў барацьбе, беларускі народ страціў сваю незалежнасьць. Цёмная ноч няволі пакрыла наш край!

Прайшлі стагодзьдзі, зьмяніліся абставіны і вось наш свабодалюбівы народ Актам 25 Сакавіка 1918 г. абвесьціў Беларусь незалежнай дзяржавай. Але на адноўленую нашу дзяржаву напаў люты вораг. І не ўстаяў наш народ перад ворагам усяга людзтва. У няроўнай ба-

рацьбе ён страціў сваю незалежнасьць і ўжо 40 год нясе цяжкі крыж расейска-бальшавіцкай няволі.

Ў дзень сьвята беларускай дзяржаўнасьці, мы беларусы з болям у сэрцы перажываем няволю нашага народу і адначасна моцна верым, што па Промыслу Божаму яна кончыцца. Гасподь Бог вялік у Сваёй міласьці! Дык молім Яго і просім Яго дапамогі з надзеяй, што словы вялікага Вучыцеля любові — Спасіцеля сьвету: „Запраўды, запраўды кажу вам, што, аб чым папросіце Айца ў імя Маё, дасьць вам" — споўняцца і над нашым краям засьвеціць сонца волі, сонца свабоды і незалежнасьці. Гасподзь Бог нявідзіма прабывае сярод нас. Ён усюдыпрабываючы! Няма куточка ўсяленнай, дзе Ён непрысутнічае. Няма хаты, ці палацу, у якіх шукаючыя пацехі і дапамогі былі-б забытыя Ім. Так, як усемагутны і ўсюдыпрабываючы ёсьць Бог, так усюдыпатрэбнай ёсьць малітва. Няма ніводнае дзялянкі нашага жыцьця, дзе-б не праяўлялася магутнае дзеяньне малітвы да Госпада Бога. Малітва да Бога, любоў да Яго, добрае хрысьціянскае жыцьцё — зможа зьніскаць Бажэсьцьвенную благадаць і благаслаўленьне для нас і нашай вызвольнай барацьбы. Словы, „змагайся за Бацькаўшчыну і маліся" — няхай будуць клічам нашым, і пакуль яшчэ ня скончыліся дні няволі і цярпеньня, няхай змусяць кожнага з нас змагацца і маліцца Богу, „да не отвраціць Ён да канца Ліцэ Сваё ад нас, но да воспомянет шчэдроты Своя і помілует нас". І тады скончыцца панаваньне над нашым краям бальшавіцкага захопніка.

Скончыцца панаваньне голаду, мору, агню і мяча.

Скончыцца апусташэньне нашай зямлі і рабаваньне яе векавога нацыянальна-культурнага багацьця.

Скончыцца панаваньне няволі, прымусу, забойства і катаваньня.

Скончыцца вандраваньне беларускай эміграцыі па далёкіх чужынах.

Скончыцца панаваньне чырвонага дракана, які сваёй бязбожнай камуністычнай прапагандай ілжы і ашуканства атручвае міліёны людзей усяго сьвету.

Скончыцца на Бацькаўшчыне люты прасьлед нашай Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы і яе вернікаў.

Скончыцца кашчунства, сьвятатацтва і богахульства.

Бог усемагутны! Немагчымае чалавеку, магчымае Богу. Дык шчыра і горача ўсе бяз вынятку молімся да яго: „Многаміласьцівы Божа! Пачуй сумуючых і церпячых няволю рабоў Тваіх маляшчыхся Табе; узглянь нашы сьлёзы, як узглянуў некалі сьлёзы беднай наінскай удавы, і як над ей — змілуйся над намі! Дай нам убачыць вялікае чуда ўваскрасеньня і адраджэньня Бацькаўшчыны нашай, каб і мы з „благоговейным трепетом" пакланіліся перад веліччу сілы Тваей, і ў сардэчным уміленьні і ўдзячнасьці іспаведывалі, яко „дзесніца Господня спасе нас" і „яко посеці Бог людзей Сваіх" (Лукаш 7, 16).

Протапрэсьвіцер М. Лапіцкі

STATEMENT BY D. KASMOVICH, CHIEF OF MILITARY DEPARTMENT OF BYELORUSSIAN CENTRAL COUNCIL, STUTTGART, GERMANY

БЕЛАРУСКАЯ НАРОДНАЯ РЭСПУБЛІКА
ГАЛОЎНАЯ КВАТЭРА БЕЛАРУСКАГА ВЫЗВОЛЬНАГА ФРОНТУ
Штутгарт, Нямеччына

Дарагія сябры Беларускага Вызвольнага Фронту і ўсе суродзічы!

У гістарычны дзень 25-га сакавіка вітаю Вас з 40-мі ўгодкамі абвешчаньня Беларускай Рэспублікі суверэннай дзяржаваю.

25-га сакавіка 1918 году беларускі народ, вуснамі сваіх найлепшых сыноў, заявіў усяму сьвету, што Беларусь жыве і ўваходзіць у сямью вольных народаў сьвету як раўнапраўная, вольная дзяржава.

Гэтую сваю волю беларускі народ пацьвердзіў яшчэ раз 27-га чэрвеня 1944 г. на 2-м Усебеларускім Кангрэсе ў Менску, выбраў носьбіткай суверэнных правоў беларускага народу — Беларускую Цэнтральную Раду.

У імя незалежнасьці, на загад народу, ўзяліся за зброю сыны Беларусі. Беларускія жаўнеры складалі на аўтар Бацькаўшчыны сваё жыцьцё, каб жыла Беларусь.

Бальшавіцкі тыран фізычна паканаў наш народ. Аднак сілы беларускай нацыянальна-дзяржаўнай ідэі ён не паканаў і ніколі ня зможа паканаць.

Гэтая ідэя, узгадаваная на гісторыі, традыцыі і культуры слаўнай нашай мінуўшчыны, падмацаваная міліёнамі нашых мучанікаў за яе, — глыбака ўкаранілася ў сэрцы беларускага народу.

Ніякая людзкая сіла не пакане яе. Наадварот, тэррор і няволя яшчэ мацней пабуджаюць усе нацыянальныя сілы згуртавацца шчыльней на барацьбу з чырвоным катам.

Будзьма-ж заўсёды гатовымі ў патрэбную хвіліну прыняць аканчальны бой, каб жыла Беларусь!

Жыве Беларусь!

Сакавік, 1958 г.

(—) Д. Касмовіч
Кіраўнік Вайсковага Аддзелу Выканаўчага Воргану
БЦР і Начальнік Галоўнага Штабу БВФ

GREETING BY MR. KARSHUN, LEADER OF BYELORUSSIAN PARTY FOR INDEPENDENCE, GERMANY

Цэнтральны Камітэт Беларускай Незалежніцкай Партыі
дн. 15. 3. 1958 г.

№ 51/58.

ПРЭЗЫДЫЮМУ ПАЧЭСНАЙ АКАДЭМІІ СЬВЯТКАВАНЬНЯ 40-Х УГОДЧАЎ АБВЕШЧАНЬНЯ НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ БЕЛАРУСКАЙ ДЗЯРЖАВЫ
Злучаныя Штаты Паўночнай Амэрыкі

Дарагія Суродзічы!

Цэнтральны Камітэт Беларускай Незалежніцкай Партыі шчыра вітае ўсіх сваіх сяброўак і сяброў, а так сама ўсіх беларусак і беларусаў,

пражываючых у Паўночнай Амэрыцы, з 40-мі ўгодкамі абвешчаньня Беларусі Незалежнаю Дзяржаваю.

Мы перакананыя, што ня гледзячы на тое, што шмат хто ўжо прыняў амэрыканскае грамадзянства, але ён захаваў ў сваіх грудзях вернасьць і каханьне да роднага краю.

Барацьба з бальшавіцка-камуністычным акупантам, які паняволіў наш край, ёсьць сьвятым абавязкам усей беларускай эміграцыі, усяго беларускага народу.

Беларуская Незалежніцкая Партыя, якая яшчэ на Бацькаўшчыне распачала гэтую няроўную барацьбу, не пакіне гэтага змаганьня, пакуль камунізм ня будзе зьнішчаны і Бацькаўшчына наша не здабудзе вольнасьці і незалежнасьці.

У гэты гістарычны дзень Цэнтральны Камітэт Беларускай Незалежніцкай Партыі прызывае спалучыць усе матар'яльныя і духовыя сілы беларусаў, пражываючых за межамі Бацькаўшчыны, і пад праваднiцтвам Беларускай Цэнтральнай Рады, легітымнага прадстаўніцтва Беларускага Народу, задзіночанай і здысцыплінаванай грамадою далей вясьці барацьбу за лепшую долю свайго народу.

Хай жыве вольная і незалежная Беларуская Рэспубліка!

Нямеччына, сакавік, 1958 г.

(—) **Каршун**
Кіраўнік Партыі

GREETING BY L. HOLAK, CHAIRMAN OF THE COMMITTEE FOR INDEPENDENT BYELORUSSIA

Стамфорд, 25 сакавіка 1958 г.

З нагоды 40-ых угодкаў аднаўленьня незалежнай Беларускай Дзяржавы дня 25 сакавіка 1918 г., Камітэт Незалежнай Беларусі, успамінаючы з глыбокай пашанай і сумам усіх беларусаў, якія згінулі на працягу апошніх 40 гадоў у змаганьні з акупантамі за зьдзейсьненьне Акту 25 Сакавіка, перасылае шчырыя прывітаньні ўсяму Беларускаму Народу.

Камітэт Незалежнай Беларусі заклікае Беларускі Народ, як на Беларусі, так і ў мясцох рассяленьня ў вольным сьвеце, і надалей не спыняць змаганьня з расейскім акупантам нашай бацькаўшчыны.

Камітэт зьвяртаецца да беларускай эміграцыі з заклікам да скоардынаваньня на дэмакратычных асновах сваіх нацыянальна-вызвольных высілкаў, накіраваных на змаганьне з расейскім бальшавізмам, для большай пасьпяховасьці гэтага змаганьня.

Л. Галяк
Старшыня Камітэту Незалежнай Беларусі

GREETING BY BYELORUSSIAN AMERICAN NATIONAL COUNCIL IN CHICAGO, U.S.A.

25 сакавіка 1958 г.

Старшыні Беларускага Кангрэсавага Камітэту ў Амэрыцы.

У дзень 40-х угодкаў абвешчаньня Беларусі Вольнай і Незалежнай Дзяржавай, Урад Беларуска-Амэрыканскай Нацыянальнай Рады шле Вам найшчырэйшыя пажаданьні ў Вашай грамадзкай працы на карысьць нашага шматпакутнага Беларускага Народу. Няхай паходня запаленая 25 Сакавіка 1918 году і надалей ярка асьвятляе шлях Вашага няўтомнага змаганьня аж да канчальнага вызваленьня нашае Бацькаўшчыны з пад маскоўска-бальшавіцкага панаваньня!

(—) **В. Пунтус**
Сакратар Беларуска-Амэрыканскай Нац. Рады

GREETING BY A. PLESKACHEVSKY, CHAIRMAN OF BYELORUSSIAN DIVISION OF AMERICAN FRIENDS OF THE ANTIBOLSHEVIK BLOC OF NATIONS

БеларускіАддзел Амэрыканскіх Прыхільнікаў А.Б.Н.
Ірвінгтон, Н. Дж.

25 Сакавіка 1958 году.

Старшыні Сьвяткавальнага Камітэту 40-х Угодкаў Абвешчаньня Незалежнае Беларусі

У 40-выя угодкі абвешчаньня несьмяротнае 3-яе Устаўнае Граматы 25-га Сакавіка, перасылаю Вам, і ўсім беларусам, шчырыя прывітаньні з як найлепшым пажаданьнем найбольшага нацыянальнага аб'яднаньня на шляху няўтомнага змаганьня за Яе ідэалы аж да канчальнага вызваленьня Беларусі з пад расейска-камуністычнага панаваньня.

Сьмерць камунізму! Жыве вольная Беларусь!

(—) **А. Плескачэўскі**
Старшыня А.П. А.Б.Н.

STATEMENT BY REGIMENT STAFF OF BYELORUSSIAN LIBERATION FRONT IN CLEVELAND, U.S.A.

25 сакавіка 1958 г.

Старшыне Беларускага Кангрэсавага Камітэту у Амэрыцы.
Высокапаважаныя Га-ні і Гаспадары,
Браты па зброі ў барацьбе за Волю і Незалежносьць!

Краёвы Штаб Беларускага Вызвольнага Фронту ў Амэрыцы гэтым вітае ўсіх Вас з Днём Вялікага Акту 25 Сакавіка і з гэтай нагоды жадае ўсім Вам добрага здароўя і вялікіх посьпехаў у барацьбе за вызваленьне нашай Бацькаўшчыны БЕЛАРУСІ.

Наш беларускі народ ужо на працягу 40-а гадоў вядзе бязупынную барацьбу супроць чырвонага акупанта, які паняволіў наш Край і Народ, але мы моцна верым, што кроў нашых братоў, пралітая ў барацьбе за незалежнасьць Беларусі, ня пойдзе дарам, і мэта, за якую гадамі змагаемся, будзе асягнута: народ наш вызваліцца з-пад чужой акупацыі, а Беларусь будзе вольнай і незалежнай дзяржаваю.

Кліч кінуты беларускім народам: Вольнасьць і Незалежнасьць, гарыць у сэрцах усяго нашага народу і гэтым сьведчыць усяму сьвету, што беларускі народ жыве і змагаецца! Хай ведаюць чырвоныя каты, што наступіць з імі дзень РАСПЛАТЫ.

Мы, беларускія вайскоўцы, пражываючыя ў ЗШАмэрыкі, і аб'едданыя ў рады Беларускага Вызвольнага Фронту, кіраванага Беларускай Цэнтральнай Радай, запэўняем Вас, дарагія суродзічы, што мы будзем заўсёды гатовыя выканаць свой жаўнерскі абавязак перад нашай Бацькаўшчынай

каўшчынай. Штандар Вызваленьня падняты ў гору мы горда данясём да аканчальнай перамогі над ворагамі.

Няхай Жыве Ідэя Акту 25 Сакавіка!
Няхай Жыве Беларусь і Яе Народ!
Няхай Жыве Беларуская Цэнтральная Рада!

Капітан Я. Говша
Начальнік Краёвага Штабу БВФ

Ст. лейтэнант У. Лазар
Заступнік Начальніка КШ БВФ

Др. М. Латушкін
Кіраўнік Канцыляры КШ БВФ

GREETING BY BYELORUSSIAN NATIONAL ASSOCIATION IN CANADA

З нагоды 40-ой гадавіны абвешчаньня Незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі перасылаем Беларускаму Народу ў Паняволеным Краі і Беларускай эміграцыі, пажаданьні вытрываласьці ў змаганьні за волю і аднаўленьне Беларускай Незалежнай Дзяржавы.

Жыве Беларусь!

Беларускае Нацыянальнае Аб'яднаньне ў Канадзе

25 сакавіка, 1958 г.

STATEMENT BY CAPT. S. ROZMYSL, CHIEF OF REGIMENT STAFF OF THE BYELORUSSIAN LIBERATION FRONT IN AUSTRALIA

Краёвы Штаб Б.В.Ф. у Аўстраліі — Мэльбурн, сакавік, 1958 г.
№ 11/58.

Старшыні Прэзыдыуму Урачыстай Акадэміі прысьвечанай 40-м угодкам абвешчаньня Незалежнасьці Беларусі, Нью-Йорк.

Высокапаважаныя Гасп-ні і Гаспадары!

Краёвы Штаб Б.В.Ф. у Аўстраліі, ў 40-ыя ўгодкі абвешчаньня Незалежнасьці Беларусі Актам 25-га Сакавіка, перасылае Вам найшчырэйшыя пажаданьні якнайхутчэйшага зьдзейсьненьня гэтага векапомнага акту і павароту на вольную і незалежную Беларусь.

Мінула 40 доўгіх гадоў з таго часу, калі Беларусь была абвешчана Незалежнай Дзяржавай, але Беларускі Народ усьцяж знаходзіцца пад жорсткім акупантам, які крывавым тэррорам хоча выкараніць з беларускіх сэрцаў волю да самастойнага жыцьця.

Браты, не па тое мы пакінулі Родную Краіну, каб жывучы ў дастатках на эміграцыі забыцца пра сваіх бацькоў, братоў дый дзяцей, якія пакутуюць пад ярмом крывавага камуністычнага прыгону. Не, мы выйшлі з Бацькаўшчыны па тое, каб пад аховай дэмакратыі далей працаваць у напрамку зьдзейсьненьня Акту 25-га Сакавіка, а ў выпадку патрэбы ўзяцца за зброю, каб у змаганьні здабыць Незалежнасьць Беларусі.

Хай жыве Вольная і Незалежная Беларусь!
Хай жыве Шматпакутны Беларускі Народ!

(—) Кап. С. Розмысл
Нач. Кр. Шт. Б.В.Ф. у Аўстраліі

(Пячатка)

STATEMENT BY THE UNITED CHRISTIAN BYELORUSSIAN WORKERS IN GREAT BRITAIN

ХРЫСЬЦІЯНСКАЕ АБ'ЕДНАНЬНЕ БЕЛАРУСКІХ РАБОТНІКАЎ У ВЯЛІКАЙ БРЫТАНІІ, ЛЁНДАН

Старшыні Прэзыдыюму Урачыстае Акадэміі прысьвечанай 40-ым угодкам 25-га Сакавіка ў СШПАмэрыкі

З нагоды саракагодзьдзя абвешчаньня незалежнасьці Беларусі, Галоўная Управа Хрысьціянскага Аб'еднаньня Беларускіх Работнікаў у Вяліка-Брытаніі гэтым шле сваё шчырае прывітаньне ўсім беларускам і ўсім беларусам, якія сьвяткуюць гэты ўрачысты для нас дзень па-за межамі Беларусі.

Барацьба за вызваленьне нашае Бацькаўшчыны яшчэ не закончана, а таму жаданьнем усіх тых, каму пашчасьлівіла апынуцца ў вольным сьвеце, ёсьць далажыць найбольшых высілкаў за зьдзейсьненьне ідэалаў, якія былі абвешчаны гістарычнаю Радаю Беларускай Народнай Рэспублікі 40 год таму — 25 сакавіка 1918 году.

Вызваленьне Беларусі, акупаванай сёньня чырвонаю Масквою, ды аднаўленьне яе дзяржаўнага сувэрэнітэту, было і ёсьць нязьменнаю мэтаю змаганьня ўсяго беларускага народу.

Напоўнім-жа ў гэты вялікі ўрачысты дзень нашыя душы надзеяй у хуткую перамогу ды раздмухаем у сваіх сэрцах прыгаслае полымя веры ў справядлівасьць, бо-ж толькі гэта дасьць нам сілы працягваць вызвольную барацьбу да пераможнага канца!

Няхай Жыве Вольная Сувэрэнная Беларуская Народная Рэспубліка!
Няхай Жыве Беларускі Народ!

(—) Ю. Весялкоўскі
Сакратар

(Пячатка)

(—) Б. Суравы
Старшыня

GREETING BY WHITERUTHENIAN (BYELORUSSIAN) CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA TO THE BYELORUSSIAN DIVISION OF ANTIBOLSHEVIK BLOC OF NATIONS IN BRAZIL

25 сакавіка, 1958 г.

Беларускаму Аддзелу Антыбальшавіцкага Блёку Народаў у Бразыліі, на рукі грам. Міколы Карпоўскага

Паважаныя Грамадзяне Беларусы!

Ад імя Беларускага Кангрэсавага Камітэту Амэрыкі вітаем Вас з Вялікім і памятным днём для Беларускага Народу — з днём 25 САКАВІКА, з слаўным юбілеям 40-х угодкаў абвешчаньня незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі.

Толькі ў сваей незалежнай дзяржаве Беларускі Народ:

1) зможа сам справядліва кіраваць сваім жыцьцём, згодна са сваей воляй і патрэбамі;

2) будзе ў стане не дапушчаць да выкарыстоўваньня сябе праз іншыя народы;

3) зможа вольна разьвіваць сваю нацыянальную гаспадарку і культуру, робячы свой уклад у гісторыю агульналюдзкага прагрэсу.

У імя гэтых высокіх ідэалаў Беларускі Народ змагаецца ўжо 40 гадоў супроць акупантаў, за рэалізацыю АКТУ 25 САКАВІКА. Гэтае змаганьне будзе трываць аж да поўнае перамогі, да вызваленьня Беларусі з пад акупацыі Савецкай Расеяй ды адбудовы Незалежнай Беларускай Дзяржавы.

Хай жыве вызвольнае змаганьне Беларускага Народу супроць бальшавіцкага акупанта!

Хай жыве Беларускі Народ!

ADDRESS DELIVERED BY DR. J. ERMACHENKO, FORMER MEMBER OF GOVERNMENT OF THE BYELORUSSIAN DEMOCRATIC REPUBLIC, IN NEW YORK CITY AT THE 40th ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF BYELORUSSIA'S INDEPENDENCE

ПРАМОВА Д-РА І. ЕРМАЧЭНКО НА ЎРАЧЫСТАСЬЦІ 40-Х УГОДКАЎ АБВЕШЧАНЬНЯ НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ БЕЛАРУСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ, Ў НЬЮ-ЙОРКУ 30 САКАВІКА 1958 Г.

Высокапаважаны грамадзянін Прэзыдэнт акадэміі!

Высокапаважаныя госьці, прадстаўнікі іншых нацыянальнасьцяў!

Дарагія грамадзянкі і грамадзяне БЕЛАРУСЫ!

Сяньня я маю гонар выступіць перад Вамі, каб адзначыць 40-агадовы слаўны юбілей абвешчаньня Беларусі вольнай і незалежнай Народнай Рэспублікай.

Роўна 40 год таму назад, дня 25-га сакавіка 1918 году Рада Беларускай Народнай Рэспублікі ўрачыста прыняла Трэцюю Ўстаўную Грамату, якой парываліся сувязі Беларусі з Расеяй і праклямавалася поўная незалежнасьць Беларускай Народнай Рэспублікі. Гэты векапомны акт стаўся крыніцай вялікай сілы і ясным паказьнікам напрамку ў нашай барацьбе праз усе 40 гадоў, бо ўся дзейнасьць беларусаў была ськіраваная на рэалізацыю тых вялікіх ідэалаў, якія былі пастаўленыя Актам 25-га Сакавіка.

На вялікі жаль, мне не давялося быць удзельнікам у гістарычным паседжаньні Рады Б.Н.Р., абвесьціўшым незалежнасьць Беларусі. Я належыў да дыплёматычнага корпусу, а пазьней я быў сябрам ураду Беларускай Народнай Рэспублікі. Паколькі мне ведама, то на сягоньня толькі я адзін і застаўся пры жыцьці з сяброў ураду гістарычнае Беларускае Народнае Рэспублікі, а ўсе іншыя часткова памёрлі, а ў вялікай бальшыні яны згінулі ад куляў ЧЭ-КА, ГПУ ці НКВД, або памёрлі у бальшавіцкіх турмах, ці канцэнтрацыйных лягерох, не дачакаўшыся зьдзейсьненьня сваіх ідэалаў.

Пра гістарычнае паседжаньне Рады Б.Н.Р. 25-га сакавіка 1918 г. пісалася шмат у нашай адраджэнскай літаратуры. Але пра дзейнасьць ураду Беларускай Народнай Рэспублікі на бацькаўшчыне, ці ў Коўне, як і на эміграцыі-ведама менш. Я пастараюся сягоньня даць насьветленьне гэтай галіны нашай гісторыі, паколькі мне дазваляе мая памяць з асабістага ўдзелу ў дзейнасьці тых часоў. Нашы дзяржаўныя архівы засталіся ў Беларускім Архіве ў Празе і сяньня недаступны да карыстаньня, таму мне прыходзіцца абмяжавацца да собскіх успамінаў.

У выніку ваенных і рэвалюцыйных падзеяў Першай Сусьветнай Вайны у 1920 г. я апынуўся у Канстантынопалі ў Турэччыне. У той час у Канстантынопалі апынулася шматтысячная эміграцыя розных нацыянальнасьцяў, а паміж імі было шмат беларусаў, як жаўнераў, так і афіцэраў, якія жадалі выехаць на бацькаўшчыну, ці ў якую небудзь іншую краіну для сталага пасяленьня. Для дапамогі беларускім эмігрантам у 1921 г. там быў створаны Беларускі Камітэт, з грамадзянінам Базарэвічам на чале.

Мне было даручана паехаць у Коўню для навязаньня лучнасьці з урадам Беларускай Народнай Рэспублікі. Падарожжа ў Коўню было вельмі цяжкае. Прыехаўшы ў Бэрлін я быў вельмі ветліва прывітаны бэрлінскім прадстаўніцтвам ураду Беларускай Народнай Рэспублікі ў васобах: пасла, грамадзяніна Баркова, і гандлёвага атташэ грам. Лур'е. Аднак, яны ніяк не маглі атрымаць для мяне візы праз польскі „калідор" у Коўню, бо адносіны паміж нашым урадам і польскім урадам ня былі добрыя. Толькі праз два месяцы я нарэшце атрымаў візу і выехаў у Коўню. Прыбыўшы у Коўню я зрабіў шырокі даклад Прэзыдэнту Рады Беларускай Народнай Рэспублікі, П. Крэчэўскаму і на агульным паседжаньні Рады і Ўраду Б.Н.Р. зрабіў прапанову адчыніць Прадстаўніцтва Б.Н.Р. на Балканах, з галоўнай сядзібай у Канстантынопалі і консульствамі ў Баўгарыі і Югаславіі. Прэзыдэнт і ўвесь урад аднагалосна акцэптавалі маю прапанову і я атрымаў намінацыю, падпісаную грам. В. Ластоўскім, Старшынёй Ураду Б.Н.Р., на Дыплёматычнага Прадстаўніка Беларускага Ўраду ў Канстантынопалі і Генэральнага Консуля Беларусі на Балканах.

Належыць адзначыць вялікую ахвярнасьць і геройства Беларускага Ўраду і ўсяго беларускага нацыянальнага грамадзтва ў барацьбе за незалежнасьць Беларусі. Ані аружны разгон бальшавіцкай Масквой Першага Ўсебеларускага Кангрэсу, ані сталая вайна бальшавіцкіх арміяў за апанаваньне Беларусі, не зламілі духа беларускага кіраўніцтва. Ня могучы прабываць на Беларусі, Рада Б.Н.Р. з Прэзыдэнтам Рады Пятром Крэчэўскім, Заступнікам Старшыні В. Захаркай, Бадуновай, Мамонькам і Сакратаром Рады — Чарапуком, — апынуліся ў Коўні. Прэзыдэнт Літоўскай Рэспублікі, Смэтона, прызнаў Раду Б.Н.Р. за адзінага праўнага прадстаўніка беларускага народу і падпісаў з ім дзяржаўную ўмову на ўзаемнае падтрыманьне, даючы Радзе і Ўраду Б.Н.Р. права экстэрыторыяльнасьці; урад Б.Н.Р. меў права вызначаць сваіх дыплёматычных прадстаўнікоў пры Літоўскім і іншых урадах.

На чале ўраду Б.Н.Р. тады быў В. Ластоўскі, ягоным заступнікам і кіраўніком замежных спраў быў Аляксандра Цьвікевіч, кіраўніком аховы здароўя быў Іван Цьвікевіч, кіраўніком нутранных спраў быў Тамаш Грыб, кіраўніком гандлю — Лур'е (супрацоўнік — Бароўскі), дзяржаўным кантралёрам — Лявон Заяц, і грамадзянін Пракулевіч — без партфэля. Дзеілі прадстаўнікі па сувязі з Беларусяй, акупаванай у

той час праз бальшавікоў і палякаў, а паміж імі былі: грам. Душ-Душэўскі і Васіль Русак.

У той час урад Б.Н.Р. меў сваіх дыплёматычных прадстаўнікоў у наступных краінах: у Бэрліне (Нямеччына) грам. Баркоў, у Коўне (Літва) грам. Вальковіч, у Рызе (Лацьвія) грам. К. Езавітаў, у Празе (Чэхаславачына) грам. Вяршынін, у Канстантынопалі (Турэччына) вызначаны палкоўнік І. Ермачэнко.

Найлепшыя ўмовы для працы беларускага дыплёматычнага прадстаўніцтва былі ў Коўні, гдзе, на аснове ўмовы паміж урадамі Б.Н.Р. і Літоўскім, яно карыстала з усіх дыплёматычных правоў, якія належуць для прадстаўніцтва сувэрэннай дзяржавы.

Палагодзіўшы ўсе справы з урадам Б.Н.Р. я выехаў у Канстантынопаль, карыстаючы дыйлёматычным пашпартам Б.Н.Р. Хаця польскі ўрад адмовіў прызнаць дэ-юрэ Беларускую Народную Рэспубліку, аднак, ягоныя прадстаўнікі прылажылі пячатку на маім пашпарце і я без перашкод праехаў праз польскі „калідор". Характэрна было захаваньне польскага ўрадніка на граніцы, які затрымаўся даўжэй над беларускім пашпартам, бо відаць ніколі яшчэ такога не бачыў; аднак ён паўстрымаўся ад крытыкі, бо на пашпарце была пячатка польскага ўраду.

У палове 1921 году я прыехаў у Канстантынопаль і разам з мясцовым Беларускім Камітэтам была распачатая праца. Тут я павінен пазнаёміць вас з тэй сытуацыяй, якая была ў Канстантынопалі у 1921 годзе.

Па заканчэньні Першай Сусьветнай Вайны Канстантынопаль быў акупаваны праз саюзьнікаў і падзелены на 5 зонаў: Амэрыканскую, Ангельскую, Францускую, Італьянскую і Грэцкую. Тэрыторыяльны падзел на зоны ня быў уведзены, але названыя дзяржавы вызначылі сваіх высокіх камісараў, якія працавалі незалежна. Я быў вызначаны прадстаўніком ураду Б.Н.Р. пры турэцкім урадзе — „сюблім порта", але галава Турэцкай дзяржавы, султан Абдул Гамід, меў забарону прымаць чужаземных прадстаўнікоў у тую пару. Таму я злажыў свае акрэдытуючыя дакуманты на аўдыенцыі Старшыні Ураду — Тэффік Пашы, які высьвятліў існуючую сытуацыю і парадзіў атрымаць прызнаньне ад усіх высокіх прадстаўнікоў Антанты паасобна. Наступна я зрабіў копіі з маіх акрэдытуючых дакумантаў у Канстантынопаль і на Балканы, і на наступных аўдыенцыях злажыў іх на рукі ўсіх высокіх камісараў, з просьбай пераслаць іх адпаведна да іхніх урадаў. Праз кароткі час я атрымаў адказ ад францускага прадстаўніка, гэнэрала Пелле, паведамляючы, што францускі ўрад прызнае Беларускі Урад Б.Н.Р. дэ-факто, прызнае беларускія пашпарты, якія будзе выдаваць консульскі аддзел пры Беларускім Прадстаўніцтве ў Канстантынопалі, і дае загад усім францускім урадлнікам у Канстантынопалі і ўсім францускім консулям у Эўропе — выдаваць візы на беларускія пашпарты без ніякай перашкоды. Падчас маей аўдыенцыі з гэтай нагоды, калі гэнэрал Пелле даручаў мне афіцыйнае прызнаньне ад яго ўраду ў Парыжы, ён сказаў: „пакуль што гэтае наша прызнаньне Б.Н.Р. — дэ-факто, але ў хуткім часе наш урад, які вельмі лібэральны і стаіць на плятформе абароны незалежнасьці народаў, прызнае Б.Н.Р. таксама і дэ-юрэ".

У хуткім часе прышло прызнаньне ад італьянскага ураду; маркіз Гарроні перадаў мне дакуманты ад ягонага ўраду, ідэнтычныя з дакумантамі францускага ўраду. Наступна прышло поўнае прызнаньне ад Грэцкага ўраду для нашага прадстаўніцтва. Ангельскі і Амэрыканскі высокія камісары, падчас маей аўдыенцыі запэўнілі мяне, што яны ня будуць рабіць ніякіх перашкодаў у маей дыплёматычнай дзейнасьці, але іх урады пакуль што паўстрымоўваюцца ад афіцыйнага прызнаньня Б.Н.Р., бо яны прызнаюць польскі ўрад. Польскі ўрад мае прэтэнзыі да беларускіх тэрыторыяў і пакуль гэта справа ня вырашыцца на Парыскай Канфэрэнцыі, то яны ня могуць прызнаць Б.Н.Р.

Наступна я зрабіў візыты ўсім іншым дыплёматычным прадстаўніком і консулям і атрымаў ад усіх запэўненьне, што беларускія пашпарты будуць карыстацца роўнай пашанай, як і пашпарты іншых дзяржаў.

Каля паловы 1921 г. я адчыніў сваё бюро, на пачатку разам з Літоўскім, на чале якога быў добры прыяцель беларускага народу, капітан Блавешчунас, які шмат дапамагаў пры маіх пачатках працы. Прадстаўнік Эстонскага народу, граф. Дзірне, таксама вельмі прыхільна ставіўся да беларускай справы. У хуткім часе нашае прадстаўніцтва ў Канстантынопалі наведаў Літоўскі пасол у Бэрне — Швайцарыі, Сідзікаўскас, які таксама вельмі прыхільна паставіўся да нашае справы і абяцаў нам дапамагаць. Вельмі прыязныя адносіны былі з пасломУкраінскай Дзяржавы — Токар-Токаржэвскім-Карашэвіч, які горача падтрымліваў нас усюды, дзе магчыма. Належыць адзначыць, што праз увесь час маей працы украінцы, як браты, заўсёды былі па нашым баку. Так было ў Канстантынопалі, у Празе, у Парыжы — на шматлікіх міжнародных канфэрэнцыях, дзе я бараніў інтарэсы беларускага народу, украінцы побач змагаліся за свае нацыянальныя інтарэсы, супрацоўнічаючы і адстоіваючы нашы супольныя інтарэсы, як родныя браты.

Па адчыненьні консульскага аддзелу я паставіў на яго чале грам. Аўчыньнікава, сакратаром быў грам. Лазарэвіч, а другім сакратаром быў грам. Абрамовіч. Праца консульскага аддзелу была вельмі вялікай: шмат беларускіх афіцэраў і жаўнераў было рэпатрыяваных ў беларускі баталіён, ці на пражыцьцё у Літву, шмат эміўгравала ў Амэрыку і іншыя дзяржавы, гдзе яны атрымалі працу і засталіся на пастаянна. Усе гэтыя эмігранты выяжджалі з беларускімі пашпартамі, якія ў тыя часы наагул афіцыйна прызнаваліся і візаваліся без перашкод.

Па наладжаньні працы кансуляту ў Канстантынопалі я зрабіў падарожжа ў Баўгарыю і Югаславію, гдзе адчыніў консульскія аддзелы, з мэтай дапамогі беларусом у рэпатрыяцыі і эміграцыі. Па рэкамандацыі Беларускага Камітэту, у Баўгарыі быў устаноўлены кіраўніком

консульскага аддзелу гэнэрал Галубінцаў, а ў Югаславіі — капітан, прозьвішча якога не памятаю. Я даў ім адпаведныя інструкцыі ў паразуменьні з міністрамі замежных справаў Баўгарыі і Югаславіі і праца разгарнулася. З атрымліваных рэгулярна справаздач я бачыў, што беларуская справа карыстаецца пашанай у адпаведных установах, а беларусы атрымліваюць апеку і падтрыманьне.

У маей кансулярнай працы прайшоў 1921 і палова 1922 году, калі міністар замежных справаў Б.Н.Р. др. Іван Цьвікевіч выклікаў мяне ў Коўню, дзе прызначыў мяне на становішча заступніка міністра замежных справаў для падарожжаў па іншых дзяржавах. Гэту функцыю я поўніў праз увесь час аж да разьвязаньня ураду ў 1925 г., што звольніла мяне з гэтага становішча.

Дачыненьні Літоўскага ўраду і ўраду Б.Н.Р. надалей заставаліся добрымі. Трохі раней беларуская дэлегацыя прабывала ў Парыжы, стараючыся бараніць беларускую справу на міравой канфэрэнцыі. Літоўцы дапамагалі ей у гэтым, будучы зацікаўленымі ў справе Вільні. Беларуская дэлегацыя трымалася погляду, што Вільня належыць да Беларусі. Калі-ж беларускі ўрад апынуўся на эміграцыі, то яго становішча было за тым, каб Вільня належыла лепш да Літвы, чым да Польшчы.

Пры Літоўскім урадзе было створана міністэрства па Беларускіх Справах, з міністрам грам. Семашка на чале. У мястэчку Вількавішкі быў стацыянаваны беларускі батальён, укамплектаваны з жаўнераў і афіцэраў прыбылых пераважна з Канстантынопалю; на чале батальёну быў беларускі маёр Ружанцоў.

У верасьні 1921 г. Рада і Урад Б.Н.Р. пастанавілі склікаць шырэйшую нараду з беларускіх дзеячоў з краю і заграніцы. Каб даць магчымасьць прыехаць дэлегатам і з пад польскай акупацыі, мейсцам канфэрэнцыі прызначылі Прагу Чэскую. Прэзыдэнт Масарык прыхільна ставіўся да беларускай праблемы, даў дазвол на кангрэс, і фінансавае падтрыманьне. На кангрэс прыбыло шмат беларускіх дэлегатаў з родных земляў і з эміграцыі. Полёнофілы з Паўлюкевічам на чале, стараліся накінуць кангрэсу полёнофільскую тэндэнцыю, — што толькі супрацоўніцтвам з палякамі магчыма вырашыць беларускае пытаньне; без падтрыманьня справа ня пойдзе наперад; трэба быць практычнымі, а не ідэалістымі і г. д. Аднак 95% дэлегатаў адкінулі рэзалюцыю полёнофілаў, а прынялі пастанову аб тым, што Беларусь павінна быць вольнай і незалежнай, захоўваючы добрасуседзкія дачыненьні з іншымі дзяржавамі, але ніколі — як частка якой небудзь дзяржавы.

Трэба адзначыць радасны факт, што шмат дэлегатаў з пад польскай акупацыі не баяліся адчынена галасаваць за рэзалюцыю, у якой дамагаліся незалежнасьці Беларусі, як: Пігулеўскі, Тарашкевіч, Станкевіч і іншыя.

На кангрэсе былі: заступнік прэзыдэнта Масарыка, прадстаўнікі галоўных чэскіх палітычных партыяў, якія віталі імкненьні кангрэсу да незалежнасьці Беларусі. Чэскі урад пастанавіў даць права экзылю Радзе і Ураду Б.Н.Р., і дапамагчы беларусам з краю вучыцца ў высокіх школах, даючы фінансавую дапамогу са скарбу дзяржавы.

У верасьні 1922 году дачыненьні Ураду Б.Н.Р. з Літоўскім урадам папсаваліся, бо ліцьвіны пераканаліся, што, па акупацыі Вільні праз польскага гэнэрала Жэлігоўскага, яны не патрабуюць нашай дапамогі пры сваіх захадах адносна Вільні. Літоўцы заявілі, што ім трэба утрымліваць добрыя дачыненьні з палякамі і таму яны ня могуць надалей прызнаваць за Беларускім Урадам права экстэрыторыяльнасьці у Коўне. Таму Рада і Урад Б.Н.Р. амаль поўнасьцю выехалі ў Прагу. У Коўні застаўся Ластоўскі, які займаўся культурнымі справамі, выдаючы часапіс „Крывія”, слоўнік і інш., не маючы урадавага становішча Б.Н.Р.

У кастрычніку 1922 году ў Празе апынуўся Урад Б.Н.Р. з др. А. Цьвікевічам на чале. Туды-ж прыбыла і Рада Б.Н.Р. са старшынёй П. Крэчэўскім, яго заступнікам В. Захаркай, сябрамі: Бадуновай, Мамоньнькам, і інш. Я прыбыў у Прагу з сябрамі Рады. Гэтым разам палякі нам адмовілі праезд праз „калідор” і мы былі змушаныя ехаць параплавам да Штэціну, а далей праз Нямеччыну. Цяпер дзейнасьць Ураду працягвалася праз прадстаўніцтвы ў паасобных краінах, а так сама шляхам мэмарандумаў у Лігу Нацыяў і да спрыяючых дзяржаў.

У пэрыюд НЭП-у на падсавецкай Беларусі нацыянальны беларускі актыў разгарнуў значную нацыянальна-культурную дзейнасьць. Было створана беларускае школьніцтва ад пачаткавага, да вышэйшага і Беларуская Акадэмія Навук. Беларуская культурная дзейнасьць шырака разьвівалася, паўсталі беларускія тэатры, вырасла беларуская літаратура, беларусы займалі высокія становішчы ў дзяржаўных установах. Беларусы спадзяваліся, што БССР, створаная бальшавікамі, станецца беларускім нацыянальным „домам”, што бальшавікі адмовіліся ад расейска-імпэрыялістычных мэтадаў у нацыянальнай палітыцы і пачынаюць здаровыя ўзаемаадносіны паміж народамі. Бачучы такія магчымасьці ў БССР наш урад Б.Н.Р. прыняў запрапанаваную бальшавікамі нараду ў Бэрліне ў 1925 г., куды прыбылі прадстаўнікі ад БССР, разам з беларускімі пісьменьнікамі і грамадзкімі дзеячамі. На гэтай нарадзе Старшыня Ураду Б.Н.Р., Аляксандра Цьвікевіч, запрапанаваў зьліквідаваць урад Б.Н.Р. і ехаць усім на падсавецкую Беларусь, бо толькі там ёсьць магчымасьць праводзіць нацыянальную беларускую працу. Большая частка Ураду Б.Н.Р. згадзілася з гэтай прапановай. Але Старшыня Рады Б.Н.Р., П. Крэчэўскі, яго заступнік Б. Захарка, сябра ўраду Тамаш Грыб і я — адмовіліся паверыць бальшавіцкім абяцанкам і засталіся на эміграцыі ў Празе. Мы правільна ацанілі сутнасьць бальшавіцкай палітыкі манэўраваньня ў нацыянальным пытаньні. Бальшавікі стараліся сабраць увесь беларускі нацыянальны актыў з эміграцыі ў Беларусь, каб пасьля поўнасьцю вынішчыць. Гэтае вынішчэньне нацыянальнага беларускага грамадзтва распачалося ў БССР у 1929 годзе, шляхам масавага пагрому ўсіх дзяячак жыцьця. Больш трох міліёнаў беларускай інтэлігэнцыі, сялянства і работнікаў, было расстраляна, закатавана па турмах і вынішчана па канцэнтрацыйных лягерох. Дадаткова масы беларускага народу дэпартаваліся і дэпар-

туюцца ў тайгі Сыбіру, на Казакстанскую цаліну, у капальні Калымы і г. д. Рэлігійнае жыцьцё было поўнасьцю зьнішчана. Працэс вынішчаньня нацыянальна беларускіх дзейнікаў тэррорам у БССР трывае пастаянна, прыбіраючы у пэўных одступах часу форму асабліва масавага і крывавага насіленьня.

Ня шмат лепш жылося беларусам у Заходняй Беларусі, акупаванай Польшчай. Нацыянальныя асягненьні, здабытыя беларусамі падчас Першай Сусьветнай Вайны і ў першыя гады існаваньня Польскай дзяржавы, хутка былі адабраныя палякамі. Усе беларускія гімназіі і пачатковыя школы былі зачыненыя польскім урадам. Шляхам паліцэйскага тэррору беларусы былі пазбаўлены прадстаўніцтва ў Сойме і Сэнаце, а так сама у самаўрадах. Усе беларускія палітычныя, грамадзкія, культурныя і гаспадарчыя арганізацыі і ўстановы былі разгромленыя шляхам масавага крывавага тэррору і забароненыя. Беларусаў не дапушчалася да ўрадаў і не дазвалялася купляць зямлю на бацькаўшчыне, якая прызначалася для польскае калянізацыі. Турмы і канцэнтрацыйны лягер у Бярозе Картускай былі поўныя беларускага жыхарства. Шмат беларусаў уцякала ад польскіх прасьледаў у Савецкую Беларусь, дзе яны былі вынішчаны.

Вынішчаньне нацыянальнага беларускага жыцьця на Усходняй Беларусі Савецкай Расеяй, а на Заходняй Беларусі палякамі, адбывалася па дамоўленасьці, як аб гэтым сьведчылі чуткі з тых часоў.

Падчас Другой Сусьветнай Вайны беларускі народ ізноў паўстаў да змаганьня за сваю незалежную дзяржаву. 27 чэрвеня 1944 году ў Менску сабраўся Другі Ўсебеларускі Кангрэс, які ануляваў усе папярэднія акупацыйныя пастановы чужых урадаў, датычна Беларусі; апрабаваў акт абвешчаньня Беларускай Народнай Рэспублікі; выбраў Беларускую Цэнтральную Раду за адзінае праўнае прадстаўніцтва беларускага народу, адкідаючы чужую дзяржаўную форму БССР, накіненую Савецкай Расеяй.

Праз усе апошнія 40 год беларускі народ збройна змагаўся за сваю незалежную дзяржаву. Збройныя фармацыі Беларускай Народнай Рэспублікі; Асобны Атрад гэнэрала Булак-Балаховіча; палкі Слуцкіх паўстанцаў; збройныя антыбальшавіцкія змаганьні ў Веліжы, Рагачове, Гомялі, Рэчыцы, Бабруйску і іншых мясцовасьцях; агульны супраціў беларускага сялянства супроць уводжанай бальшавікамі кал-гаснай паншчыны; збройная Самаахова; баталёны Беларускай Краёвай Абароны; грэнадзёрская штурмовая брыгада „Беларусь"; збройная акцыя беларускіх партызанскіх злучэньняў, — усе яны становяць адзін цяглы ланцуг барацьбы за рэалізацыю Акту 25-га Сакавіка, за здабыцьцё вольнай і незалежнай Беларускай Дзяржавы.

Сучасны стан на падсавецкай Беларусі не зьяўляецца поўнасьцю стабільным для савецкай акупацыйнай улады. Як аб гэтым сьведчыць публікаваны у Менску „Камуніст Беларусі" і іншыя савецкія газэты, на Беларусі жывым рэхам адбіваюцца падзеі нацыянальна-вызвольных змаганьняў іншых народаў, як гэта было з Эгіптам, Польшчай, Мадзяршчынай, спраўляючы шмат клопату савецкім уладам. Беларускі

народ ня скорыцца акупацыйнай уладзе поўнасьцю, а перахавае вялікія ідэалы ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ да першай спрыяльнай магчымасьці, калі ізноў выступіць са зброяй у руках супроць акупацыі Савецкай Расеі за сваю дзяржаўную незалежнасьць.

RESOLUTION SENT TO VERY HONORABLE DWIGHT D. EISENHOWER
President of the U.S.A.

WHITERUTHENIAN (BYELORUSSIAN) CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

April 8, 1958

Very Honorable Dwight D. Eisenhower
President of the United States of America
White House, Washington, D.C.

My Dear Mr. President:

The Whiteruthenian (Byelorussian) Congress Committee of America sponsored a meeting attended by Americans of Byelorussian descent, living in the States of New York, New Jersey, Connecticut and Pennsylvania, on March 30, 1958 at the Sheraton-Astor Hotel in New York City. This meeting unanimously approved and decided to respectfully present to you, Mr. President, the following resolution:

The Byelorussian people lost their statehood completely at the end of the 18th century after being conquered by Russia. However, despite the Russian policy of russification the Byelorussians preserved their national identity. After a cultural and political revival in 19th century, Byelorussia entered into the 20th century fighting for its own independence.

The First All-Byelorussian Congress in 1917 in Miensk started the restoration of the Byelorussian state, and was consequently dispersed by soldiers of Soviet Russia.

Exectly 40ty years ago, on March 25, 1918, the Rada (Council) of the Byelorussian Democratic Republic proclaimed the independence of Byelorussian Democratic Republic. From this time on the historical Act of Independence (The Third Constitutional Act) inspires the ensuing struggle of the Byelorussian people for liberation and independence. The elected Byelorussian Government organized armed forces and defended the restored Byelorussian State. However, Byelorussia was again conquered by an aggressive Soviet Russia and Poland, which divided Byelorussian territory among themselves in the Treaty in Riga in 1921.

Soviet Russia created the Byelorussian Soviet Socialist Republic, which is a fictitious state used by Soviet Russia for propaganda benefits. Byelorussian people do not have any national influence on their government affairs in the Byelorussian S.S.R.

Byelorussia suffered very heavy burdens under the Soviet Russian and Polish occupation. At the first opportunity by the end of the Second World War in 1944, the Second All-Byelorussian Congress convened in Miensk. This Congress voided all occupational treaties regarding Byelorussian territory, approved the proclamation of independence of the Byelorussian Democratic Republic and elected the Byelorussian Central Rada (Council) as the national representation of Byelorussia. Byelorussian Central Rada again launched an armed fight against the Soviet Russia. But this time all Byelorussia was conquered by Soviet Russia.

The government of Soviet Russia is continuing the imperialistic policy of the Russian Tsars. During all of the 40ty years of its existence the Soviet Russian colonial policy towards Byelorussia remains unchanged. The growing up national Byelorussian factors have being destroyed by permanent mass terror. Russians are imported in mass for the purpose of ruling the country. By using a policy of russification and sovietization Moscow is trying to change the Byelorussian nation into one undivisible Soviet Russian nation. However, this genocide process is not a success.

The Byelorussian people have been outlasted centuries of former occupations and national oppression. We believe they will also endure the present pressure, and at the first possibility again will fight against Soviet Russian occupation for an independent Byelorussian state. In this way the Byelorussian people are natural allies of America and the Free World in the present global conflict between aggressive Soviet Russia and democratic countries. Therefore we consider it necessary to ask for the following:

1. Deal with and support the Byelorussian liberation problem the same as with those of all other Central and Eastern European nations;

2. Do not support the policy of "unpredetermination" of future for Byelorussia, propagated in the United States by some organizations hostile to the national-liberation movement of nations enslaved inside of the U.S.S.R.;

3. Accept as foundations for dealing with the Byelorussian problem the resolutions of the First and Second All-Byelorussian Congresses, and the proclamation of Independence of the Byelorussian Democratic Republic;

4. Include the Byelorussian language in the program of the Voice of America.